



Energiklagenemnda

Energiklagenemndas avgjørelse 30. april 2025

Sak: 2024/1497

Klager: Celsa Armeringsstål AS

Prosessfullmektig: Advokat Odd Stemsrud, Advokatfirmaet Grette AS

Saken gjelder: Klage over vedtak om utbedringsansvarlig for brudd på krav til flimmer

Saken gjelder klage fra Celsa Armeringsstål AS over vedtak fattet av Reguleringsmyndigheten for energi («RME») den 25. juni 2024 i uenighetssak mellom Statnett SF og Celsa Armeringsstål AS. I vedtaket slo RME fast at Celsa Armeringsstål AS var utbedringsansvarlig for brudd på krav til flimmer etter leveringskvalitetsforskriften § 2-1, jf. § 3-5. I henhold til § 5-2 første ledd påla RME selskapet å oversende plan for iverksetting av tiltak, med fremdriftsplan for utbedring av flimmerproblemet, slik at flimmerverdier med opprinnelse fra stålovnene ikke overskrider grenseverdier i forskriften. Fremdriftsplanen skulle godkjennes av RME. Nemnda stadfestet RMEs vedtak om utbedringsansvaret og presiserte ordlyden i pålegget.

Energiklagenemndas medlemmer: Nemndas leder Per Conradi Andersen, nemndsmedlemmene Edna Grepperud og Morten Sundt.

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

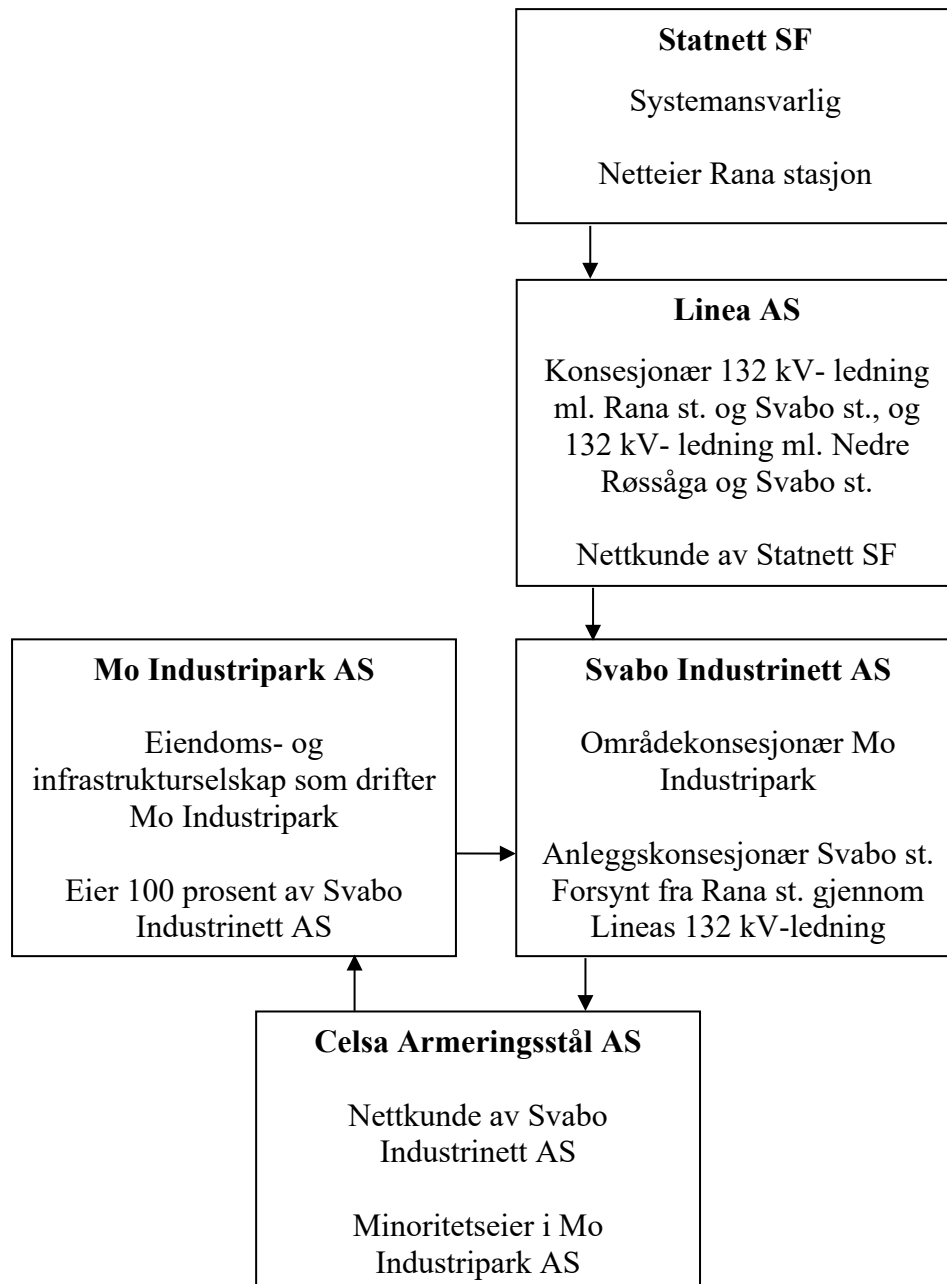
Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

1 Sakens bakgrunn

- (1) Den 14. november 2022 opphevet Energiklagenemnda vedtak fattet av Reguleringsmyndigheten for energi (heretter «RME») den 11. januar 2022 (heretter «*RMEs 2022-vedtak*») i uenighetssak mellom systemansvarlig (TSO) Statnett SF (heretter «*Statnett*») og industribedriften Celsa Armeringsstål AS (heretter «*Celsa*», tidligere «*Fundia Armeringsstål AS*») om utbedringsansvar for flimmer forårsaket av Celsas stålovn (også omtalt som «*smelteovn*» eller «*lysbueovn*») i Mo Industripark. RME fattet nytt vedtak i saken 25. juni 2024 og Celsa påklaget dette vedtaket til Energiklagenemnda den 15. august 2024.
- (2) Saken kom opprinnelig inn til Norges vassdrags- og energidirektorat («*NVE*», nå «*RME*») ved at Statnett SF kontaktet NVE i brev 24. september 2019 og varslet om brudd på forskrift om leveringskvalitet i kraftsystemet av 30. november 2004 nr. 1557 («*leveringskvalitetsforskriften*», i enkelte sitater også omtalt som «*FOL*») i Mo Industripark. Statnett ba NVE om å gi nødvendige pålegg i henhold til § 5-2 annet ledd, for å sikre at bestemmelsene i forskriften ble overholdt. RME fattet vedtak 11. januar 2022 hvor det ble slått fast at Celsa var utbedringsansvarlig for brudd på krav knyttet til ansvar for flimmer, jf. § 2-1, jf. § 3-5. Selskapet ble pålagt å utbedre flimmerproblemet innen 1. mai 2023. I pålegget presiseres det at «*[m]ed utbedret flimmerproblem forstås at flimmer fra Celsas virksomhet ikke er til hinder for å tilknytte nytt forbruk i området*». Vedtaket ble påklaget av Celsa den 31. januar 2022.
- (3) Energiklagenemnda opphevet deretter RMEs vedtak den 14. november 2022 ved avgjørelse i sak 2022/0718. Nemnda kom til at RME hadde brutt utredningsplikten etter forvaltningsloven § 17 og at dette kunne ha virket bestemmende på vedtakets innhold, slik at vedtaket var ugyldig, jf. forvaltningsloven § 41. Uten at det var avgjørende for resultatet i saken, vurderte også nemnda at utformingen av selve vedtaksteksten gikk utover rammene i leveringskvalitetsforskriften § 2-1 og at RMEs vedtak også av den grunn måtte anses ugyldig. Saken ble sendt tilbake til RME for ny behandling den 14. november 2022.
- (4) I etterkant av nemndas vedtak har aktørene i det som betegnes som «*samarbeidsgruppen*» eller «*firepartssamarbeidet*» gjennomført samtaler. Dialogen involverte følgende fire aktører: 1. Statnett, 2. Celsa, 3. Svabo Industrinett AS (heretter «*Svabo*», tidligere «*MIP Kraftnett*» og «*MIP Industrinett AS*»). Selskapet ble utfisjonert fra Mo Industripark AS i 2018) og 4. Linea AS (heretter «*Linea*», tidligere «*Helgeland Kraft Nett*»). De nevnte aktørene hadde opprettet et samarbeid allerede høsten 2017, der målet var å finne en løsning som ville redusere flimmerv verdiene og legge til rette for videre planlegging av nettutviklingen i området løsning som ville redusere flimmerv verdiene og planlegge nettutviklingen i området.

- (5) Relasjonen mellom aktørene i samarbeidsgruppen kan skjematisk beskrives på følgende måte:



- (6) Som illustrasjonen viser er aktørene i samarbeidsgruppen forbundet på ulike måter, ved eierforhold og kundeforhold. Statnett er systemansvarlig. Celsa er nettkunde hos Svabo. Videre er Svabo områdekonsesjonær for Mo Industripark og anleggskonsesjonær for Svabo stasjon. Svabo eies av Mo Industripark AS, som er eiendoms- og infrastrukturselskapet som driver Mo Industripark. Celsa er minoritetseier i Mo Industripark AS, med en eierandel på rett over 30 prosent. Linea er konsesjonær for 132 kV-ledninger mellom Rana stasjon og Svabo stasjon og 132 kV-ledning mellom Nedre Røssåga og Svabo stasjon.
- (7) Partene i samarbeidsgruppen kom ikke til enighet. Statnett utarbeidet en sluttrapport datert 22. januar 2021 med tittel «*Utredning av tiltak for økt kapasitetsutnyttelse og håndtering av flimmer i Mo*». I rapporten konkluderte Statnett med at det ville være mulig

å anskaffe og installere flimmerreduserende tiltak i Mo industripark og at disse ville sikre etterlevelse, eller nær etterlevelse, av flimmernivå fastsatt i leveringskvalitetsforskriften. Dette var imidlertid ikke en omforent konklusjon mellom partene.

- (8) Parallelt med RMEs saksbehandling, både før og etter nemndas vedtak 14. november 2022, har det vært dialog mellom Celsa, Svabo, Linea og Statnett om mulige løsninger og finansiering av tiltak. Slik saken er opplyst for nemnda har det foreløpig ikke blitt enighet om en omforent løsning.
- (9) Celsa inviterte den 14. mars 2023 Statnett og Linea som deltakere i «*Mulighetsstudie: nettiltak for å sikre økt tilgjengelig nettkapasitet for tilknytning av nye industrikunder i Mo i Rana*». Det ble vist til at en utredning ville bidra til en samlet og samfunnsøkonomisk optimal løsning, og at det ville være avgjørende at Statnett og Linea deltok i en slik utredning av flere årsaker, blant annet at utredningen måtte baseres på deres nettutviklingsplaner og det måtte gis tilgang til teknisk informasjon.
- (10) I brev til Celsa datert 14. april 2023 opplyste Linea at de ikke så behovet for å være med på en ny utredning av saken da denne etter deres syn ikke ville gi noen ytterligere verdi. Linea anså Svabo som det ansvarlige nettselskapet, som leverandør til Celsa, og løsningen måtte derfor etter Lineas syn finnes mellom Celsa og Svabo.
- (11) Statnett opplyste i brev datert 25. oktober 2023 at de kunne være med på å delfinansiere flimmerhemmende tiltak i Mo Industripark i tilknytning til Celsas anlegg. Statnett kunne bidra med 33 prosent av kostnadene, oppad begrenset til kroner 50.000.000. Det var en forutsetning at de øvrige partene, Celsa, Mo Industripark, Svabo og Linea, til sammen skulle dekke 67 prosent av kostnaden.
- (12) Det er opplyst at Svabo engasjerte Hitachi Energy Norway (heretter «*Hitachi*») i februar 2024 for å adressere kvalitetsutfordringer og tiltak knyttet til 132 kV samleskinne B i Svabo, herunder foreslå dimensjonering av en STATCOM. Rapporten skulle være klar i juni og var finansiert av Svabo og Celsa.
- (13) RME sendte varsel om vedtak den 16. februar 2024:

«RME vurderer å fatte følgende vedtak:

Celsa Armeringsstål AS er utbedringsansvarlig etter forskrift om leveringskvalitet i kraftsystemet § 2-1 for brudd på § 3-5 om krav til flimmer. Celsa Armeringsstål AS er ansvarlig for at flimmerproblemet blir utbedret uten ugrunnet opphold.

For å gjenopprette lovlig tilstand vurderer RME følgende pålegg:

RME pålegger Celsa Armeringsstål AS å oversende plan for iverksetting av tiltak innen 1. juni 2024. Celsa Armeringsstål AS skal innen 1. mars 2025 ha utbedret flimmerproblemet. Med utbedret flimmerproblem menes det at flimmerverdier med opprinnelse fra stålloven ikke overskrider grenseverdier i forskrift om leveringskvalitet i kraftsystemet § 3-5.»

- (14) RME opplyste i varselet at de ville «*vurdere dispensasjon fra «kravene til flimmerintensitet for de timene kravene ikke kan overholdes selv ved bruk av flimmerkompenserende utstyr på grunn av for lav kortslutningsytelse eller som følge av eventuelle andre forhold Celsa ikke har kontroll over*».

- (15) Hitachi kommenterte påregnet leveransetid for STATCOM i e-post til RME den 6. mars 2024.
- (16) I e-post fra Statnett til Celsa den 12. mars 2024 vises det til RMEs varsel om vedtak. Statnett hadde besluttet å opprettholde sitt tilbud om medfinansiering. Samtidig ble det satt som en forutsetning at Celsa også måtte bidra finansielt til tiltaket. Statnett understrekte at deres formål var å få en rask avklaring av saken, uten å måtte vente på et rettskraftig vedtak. Statnett la til en rekke forutsetninger for delfinansiering, herunder at avtale skulle inngås mellom Celsa og Statnett innen 1. juni 2024 og gjelde uavhengig av eventuell klagebehandling. Videre skulle avtalen inneholde en omforent forpliktende fremdriftsplan og forplikte Celsa til å installere STATCOM innen en bestemt frist.
- (17) I e-post til Statnett den 18. mars 2024, påpekte Celsa at prosessen hos RME kunne hindre Statnetts skisserte løsning. Celsa forventet at Statnett skulle foreslå for RME å avvente å fatte vedtak i saken.
- (18) Statnett sendte merknader til varselet i brev til RME 18. mars 2024. Statnett støttet de juridiske vurderingene og konklusjonen, men mente at det ble for snevert å se på saken som en uenighet mellom Celsa og Statnett. Statnett vurderte det slik at flimmer fra Celsa var et pågående forskriftsbrudd, som skapte problemer for flere nettselskaper og nettkunder.
- (19) I e-post til Celsa datert 19. mars 2024 gjorde Statnett oppmerksom på at de ville trekke tilbake tilbudet om medfinansiering dersom Celsa ikke ville gå med på en avtale som skissert. Statnett anså Celsa som rettslig ansvarlig for å utbedre det pågående forskriftsbruddet vedrørende flimmer, og det var ikke aktuelt for dem å be RME om å trekke varselet. Videre understreket Statnett behovet for rask avklaring og gjennomføring av nødvendige tiltak. Statnett mente saken var tilstrekkelig utredet og så ikke behov for å avvente Hitachis sluttrapport. Statnett påpekte at størrelsen på deres finansielle bidrag ikke var knyttet til hvilken konkret dimensjonering Hitachi skulle konkludere med.
- (20) Celsa sendte merknader til varselet ved e-post til RME den 20. mars 2024. Celsa anførte at et vedtak i tråd med varselet ville være ugyldig, og det ble vist til flere alternative og selvstendige grunnlag for ugyldighet. Etter Celsas syn var en direktekobling i kombinasjon med tilstrekkelig flimmerkompenserende utstyr det eneste robuste alternativet. Dette var etter Celsas syn det alternativet som med en viss grad av sannsynlighet kunne løse flimmerproblematikken på lang sikt, og samtidig åpne opp for ny kapasitet på en optimal måte. En slik løsning ville også etter Celsas syn både ivareta et samfunnsøkonomisk perspektiv, samt hensynet til nye kunder. Dette var etter Celsas oppfatning også det eneste alternativet hvor Celsa hadde mulighet til å utvikle egen drift gjennom videreutvikling av stålovn. Etter Celsas syn sto RMEs (og Statnetts) motvilje til å vurdere dette alternativet uforklart.
- (21) Det ble avholdt møte mellom Celsa og Statnett 20. mars 2024 angående den foreslåtte avtalen. Celsa sendte deretter e-post til Statnett 22. mars 2024 hvor de ba Statnett om å revurdere flere forhold ved forslaget. Celsa mente at Statnett ikke kunne forvente at Celsa innen 1. juni 2024 skulle forplikte seg til en «*en driftsmessig usikker teknisk løsning under de rådende nettforhold i regionen med til tider svært lave kortslutningsnivåer*» og som ingen i praksis kjente varigheten av. Celsa ønsket å innhente forsikringer om at løsningen ville bli tilstrekkelig robust på lang sikt. Etter Celsas syn måtte netteierne selv være med å ta eierskap og ansvar for å sikre en langsiktig løsning. Videre mente Celsa at de måtte

få anledning til å gjennomføre reelle forhandlinger med de øvrige partene om medfinansiering. Celsa ønsket også at Statnett skulle revurdere forslaget hvor Celsa eventuelt alene måtte ta ansvaret for 67 prosent eller mer av en ukjent kostnad, samt revurdere kravet om at avtalen skulle avskjære Celsa fra å påklage RMEs ventede beslutning. Celsa viste til at det ikke ville være teknisk mulig å nå varselets frist for utbedring 1. mars 2025.

- (22) I e-post til Celsa den 3. april 2024 svarte Statnett at fristen for å inngå avtale 1. juni 2024 ikke var absolutt. Samtidig kunne ikke Celsa forvente å få medfinansiering fra Statnett uten å forplikte seg til en rask vurdering. Etter Statnetts syn var Celsa alene ansvarlig for utbedring av flimmer, herunder utredning og gjennomføring av tiltak og det å dekke 100 prosent av kostnadene ved tiltak. Videre mente Statnett at installasjon av en tilpasset og riktig dimensjonert STATCOM var en egnet løsning for å utbedre flimmerproblemet, og det ble i denne forbindelse vist til utredning fra ekstern rådgiver Digsilent. Statnett mente at Celsa selv hadde ansvar for å finne riktig dimensjonering på anlegget. For å være sikker på at en STATCOM ville løse flimmerproblemet, burde den etter Statnetts syn dimensjoneres slik at den tok høyde for situasjoner med lav kortslutningsytelse.
- (23) I e-post til Statnett den 10. april 2024 viste Celsa til en rekke punkter de ville arbeide med for å komme frem til en fungerende avtale, men pekte på at en forutsetning var at Hitachi-studien viste at en STATCOM kunne installeres og ha en relevant effekt.
- (24) Statnett kommenterte i e-post 16. april 2024 Celsas merknader til varsel om vedtak, og RME ga Celsa frist for ytterligere kommentarer innen 30. april 2024.
- (25) Celsa kommenterte Statnetts merknader i brev datert 30. april 2024. En forutsetning for en langsiktig og god flimmerløsning måtte ifølge Celsa inkludere flere tiltak. Dette ble underbygget av foreløpige resultater i Hitachis analyser. Tiltakene måtte ifølge Celsa være relatert til kortslutningsytelsen, også hensyntatt at kapasitet som tildeles nye kunder vil påvirke bakgrunnsflimmer og kortslutningsytelse. Celsa ønsket et møte med RME angående hvordan RME så for seg å bruke dispensasjonsadgangen.
- (26) RME fattet følgende vedtak og pålegg i saken den 25. juni 2024 (heretter «RMEs 2024-vedtak»:

«Celsa Armeringsstål AS er utbedringsansvarlig etter forskrift om leveringskvalitet i kraftsystemet § 2-1 for brudd på § 3-5 om krav til flimmer. Celsa Armeringsstål AS er ansvarlig for at flimmerproblemet blir utbedret uten ugrunnet opphold.»

«RME pålegger Celsa Armeringsstål AS å oversende plan for iverksetting av tiltak innen 1. november 2024. Planen skal inneholde en fremdriftsplan for utbedring av flimmerproblemet. Fremdriftsplanen skal godkjennes av RME. Med utbedret flimmerproblem menes det at flimmerverdier med opprinnelse fra stålloven ikke overskrider grenseverdier i forskrift om leveringskvalitet i kraftsystemet § 3-5.»

- (27) Samtidig ble det varslet om at RME vurderte å fatte følgende vedtak:

«For det tilfellet at vårt pålegg om retting ikke blir etterfulgt innen 1. november, vil det påløpe løpende tvangsmulkt på 18 000 kroner per dag fram til forholdet er rettet, jf. energiloven § 10-3, første ledd og forskrift om leveringskvalitet § 5-2.»

- (28) Celsa påklaget RMEs vedtak 15. august 2024 og anmodet om utsatt iverksettelse.

- (29) Svabo og Celsa oversendte et felles notat til RME i e-post 15. august 2024, basert på rapport utarbeidet av Hitachi 17. juni 2024.
- (30) RME besluttet utsatt iverksettelse av vedtak i brev av 30. august 2024.
- (31) RME vurderte klagen, men konkluderte med at den ikke ga grunnlag for å endre eller oppheve vedtaket, jf. lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker av 10. februar 1967 (forvaltningsloven) § 33. RME sendte klagen og sakens dokumenter til Energiklagenemnda 27. september 2024.
- (32) Klager fikk i brev datert 14. oktober 2024 informasjon om saksgangen for Energiklagenemnda samt informasjon om mulighet til å kommentere RMEs innstilling i saken eller gi andre merknader. Statnett, Linea og Svabo fikk i brev datert 14. oktober 2024 orientering om innkommet klage og frist for å inngi merknader.
- (33) Det er opplyst at det ble avholdt et møte mellom Celsa, Mo Industripark, Svabo, Linea og Statnett den 11. november 2024.
- (34) Celsa innga merknader den 28. oktober 2024, 10. desember 2024 og 31. januar 2025. Statnett innga merknader den 25. november 2024. Linea innga merknader den 6. desember 2024 og 1. januar 2025.
- (35) Det er for øvrig opplyst at Rana kommune sendte brev til NVE datert 24. mars 2023 med tittelen «Flimmerproblematikken i Rana må løses nå», hvor kommunen ba NVE intensivere arbeidet med å finne en løsning.

2 Reguleringsmyndigheten for energis varsel om vedtak

- (36) I varsel 16. februar 2024 gjorde RME rede for sakens historikk, i tillegg til årsaker til flimmer og mulighetene for utbedring. Deretter oppsummerte RME hovedanførselene fra partene. RME beskrev så hvilke utredninger som var gjennomført, før de gjennomgikk det rettslige rammeverket og redegjorde for deres foreløpige vurdering i saken.

2.1 Tidligere forvaltningspraksis

- (37) RME peker på at forvaltningen tidligere har behandlet en sak om det samme forholdet og går gjennom tidligere vedtak. NVE fattet 26. januar 1999 vedtak om at områdekonsesjonæren Mo Industripark hadde ansvar for å utbedre flimmerproblemene i Mo i Rana. Mo Industripark ble pålagt å installere anlegg eller treffe andre tiltak som på permanent basis reduserte flimmer, som følge av smelteovn innenfor deres konsesjonsområde, til et akseptabelt nivå.
- (38) Det opplyses at dagens koblingsbilde med delt samleskinne i Svabo transformatorstasjon ble testet ut i desember 2000 som flimmerdempende tiltak, etter initiativ fra Mo Industripark. I vedtak av 24. oktober 2001 konkluderte NVE med at den nye driftskoblingen ikke oppfylte kravene i vedtaket fra 1999, og ga Mo Industripark frist for å gjennomføre flimmerdempende tiltak. Avgjørelsen ble påklaget av Mo Industripark, men senere stadfestet i OEDs vedtak av 10. mars 2004. NVE vedtok tvangsmulkt 7. februar 2005. Også dette ble påklaget. OED suspenderte tvangsmulkten og ga Mo Industripark fikk ny frist for å oppfylle resultatforpliktelsen fra vedtaket av 1999.
- (39) Den 22. desember 2006 orienterte Advokatfirmaet Grette på vegne av Fundia (senere Celsa) om at fristen ikke ville bli nådd. Samtidig ble det opplyst at selskapet hadde truffet

styrebeslutning om å anskaffe forvarmingsanlegg, og var i sluttforhandlinger med to ulike leverandører av slike anlegg, med sikte på å sette anlegget i drift sommeren 2008. Advokaten opplyste at det hadde vært en uenighet mellom Mo industripark og Fundia om hvem som skulle bære ansvaret for å løse problematikken knyttet til Fundias ståløvner. Uenigheten var nå avgjort ved rettsforlik, hvor det fremgikk at:

«Fundia påtar seg det fremtidige ansvar med henblikk på flimmer generert av selskapets egen virksomhet. Av forliket fremgår videre at Fundia skal holde MIP skadesløs for krav fra tredjemann relatert til flimmer, herunder eksempelvis tvangsmulkt ilagt av NVE. På denne bakgrunn anmoder Fundia om at NVE hva angår flimmer generert av Fundias virksomhet for fremtiden forholder seg til Fundia.»

- (40) RME viser til at Fundias advokat i brev 22. desember 2006 skrev følgende om forvarmingsanlegg som endelig løsning:

«For ordens skyld: Det er ikke slikt at forvarmingsanlegg kun er et flimmerdempende anlegg, selv om anlegget bidrar i vesentlig grad til å redusere flimmer. For Fundia vil anlegget i tillegg medføre redusert energiforbruk. Videre vil anlegget bidra til en annen driftssituasjon m.h.t. utslipp til luft, som igjen bidrar til langt bedre muligheter for å rense disse utslipp.»

- (41) I november 2008 ble et forvarmingsanlegg satt i normal drift og i brev den 7. desember 2009 søkte Advokatfirmaet Grette på vegne av Celsa Armeringsstål/Mo Industripark om at vedtak om tvangsmulkt ble opphevet/omgjort i medhold av forvaltningsloven § 35.
- (42) RME ga deretter i brev 12. mai 2011 en vurdering av tekniske aspekter knyttet til søknaden. NVE viste til at den installerte løsningen for forvarming av skrapjern i smelteprosessen til Celsa hadde medført reduserte verdier for flimmerintensitet. Ut fra målinger i Svabo transformatorstasjon mente NVE at intensjonen med vedtaket fra 1999 var oppfylt. NVE bemerket videre at et akseptabelt nivå av flimmer likevel var avhengig av Celsas drift, kortslutningsytelsen i området, gjeldende driftskobling i Svabo transformatorstasjon, og optimal håndtering av eventuelle anleggsrevisjoner.
- (43) RME viser til at OED opphevet vedtaket om tvangsmulkt i brev av 15. juni 2011 etter forvaltningsloven § 35. OED sluttet seg til NVEs vurdering av at det var nødvendig å ha betydelig fokus på leveringskvaliteten i området, for å unngå uakseptable verdier av flimmerintensitet. Videre var det en forutsetning for opphevelse, at resultater fra målinger av flimmerintensitet i Svabo ukentlig ble oversendt NVE.
- (44) RME kommer i vedtaket til at tidligere forvaltningspraksis ikke er til hinder for at Celsa kan utpekes som utbedringsansvarlig etter leveringskvalitetsforskriften § 2-1. RME fremhever flere forhold som etter deres syn innebærer at saken kan realitetsbehandles på nytt. Etter RMEs vurdering ble ikke saken endelig avgjort i 2011. Videre påpeker RME at leveringskvalitetsforskriften ikke var hjemmelen for tvangsmulktvedtaket OED opphevet 15. juni 2011. RME trekker frem at tvangsmulktvedtaket i 2005 kun gjaldt for samleskinne A, og det kun var målinger fra denne stasjonen som ble lagt til grunn i behandlingen av saken i 2011. Etter 2011 er det imidlertid satt ut spenningskvalitetsmålere i flere stasjoner. RME legger derfor til grunn at målingene i dag gir et mer riktig bilde av den faktiske tilstanden i nettet, og i dag blir det målt forhøyede flimmerverdier i flere andre stasjoner. RME viser også til at forvarmingsanlegget til Celsa etter deres syn ikke ville vært et tilstrekkelig tiltak for å holde flimmerverdiene på et

akseptabelt nivå i 2011, uten at Statnett aksepterte driftskoblingen med deling av nettet på 132 kV i Svabo transformatorstasjon. Samtidig var det i utgangspunktet kun Mo Industripark som i 1999 var pålagt å treffe tiltak som reduserte spenningsforstyrrelser.

- (45) RME viser til at kontinuerlig separat drift av nettet medfører økte kostnader og i tillegg må det tas andre hensyn i dag enn i 2011. Statnett har i sin henvendelse til RME 24. september 2019 oppgitt at merkostnader knyttet til spesialregulering som følge av det fastsatte koblingsbildet har vært 20 MNOK de siste 5 årene (fra 2019). I RMEs vurdering blir det også vektlagt at forvarmingsanlegget ikke alene utgjorde et flimmerdempende tiltak, siden dette også bidro til en annen driftssituasjon med hensyn til forurensning fra Celsa. Med andre ord kan ikke hele kostnaden på kroner 350.000.000 i 2008 rubriseres som et flimmerdempende tiltak, ifølge RME, men også et tiltak med andre positive virkninger for Celsas virksomhet.

2.2 Brudd på krav til flimmerintensitet og kilden til flimmer

- (46) RME legger til grunn at det foreligger et brudd på krav til flimmerintensitet og at de forhøyede flimmerverdiene primært har sin opprinnelse hos Celsa. RME viser til at Celsa smelter skrapjern med en lysbueovn, og at slike ovner har et hurtig varierende effektuttak og er kjent for å kunne forårsake flimmer. Videre trekker RME frem at målinger av flimmer på 132 kV samleskinne B viser verdier som overskrider forskriftens grenseverdier. Målerverdiene for langtidsintensitet av flimmer ligger jevnt over 2 og med enkeltverdier over 10, mot forskriftskravet som er 0,8 i 100 % av tiden. Målerverdier for korttidsintensitet av flimmer ligger betydelig over dette, med enkeltverdier over 20. RME viser til at dagens koblingsbilde med delt samleskinne i Svabo stasjon innebærer at det kun er Celsa som forsynes direkte fra 132 kV samleskinne B. Målinger i elektrisk nærliggende stasjoner viser forhøyede flimmernivå, og at det er tydelig sammenfall i tid og styrke mellom målinger i samleskinne B i Svabo og i de øvrige stasjonene. Målinger som er utført når Celsa har innstilt egen drift viser til gjengjeld normale nivåer av flimmerintensitet på 132 kV samleskinne B i Svabo og i de øvrige nevnte stasjonene. Dette indikerer ifølge RME at det er Celsa som er bakenforliggende årsak til de høye flimmerverdiene i alle disse stasjonene.

2.3 Nettselskapenes plikt til å gi tilknytning og leveringskvalitet

- (47) RME viser til at formålet med leveringskvalitetsforskriften er å sikre en tilfredsstillende leveringskvalitet i det norske kraftsystemet, og en samfunnsmessig rasjonell drift, utbygging og utvikling av kraftsystemet, jf. § 1-1 første setning. Nettselskapene har etter § 3-5 en plikt til «å sørge for» at flimmerverdiene ikke overskrides. Dette gjør nettselskapene gjennom å utpeke en utbedringsansvarlig § 2-1, jf. § 2-5 om nettselskapenes saksbehandling ved misnøye med spenningskvaliteten. RME viser deretter til at § 2-1 om utbedringsplikten gir uttrykk for et «*forurensner betaler-prinsipp*». Den som er ansvarlig for at flimmerintensiteten ikke er innenfor verdiene fastsatt i forskrift er dermed også ansvarlig for at forholdet utbedres. Nett kunder kan også etter forskriften bli utbedringsansvarlige dersom «*deres anlegg er skyld i*» at bestemmelsene i forskriften ikke kan overholdes, jf. § 2-1 tredje ledd første setning, jf. § 1-2 første ledd. Av leveringskvalitetsforskriften § 2-4 skal nettselskap, for å begrense omfang av forhold som medfører avbrudd eller redusert leveringskvalitet, så langt som mulig utføre koblinger i egne nettanlegg. Dette gjelder også dersom andre enn nettselskapet selv er årsaken til den forringende leveringskvaliteten.

- (48) Deretter peker RME peker på at anleggskonsesjonærer har plikt til å tilknytte uttakskunder, jf. energiloven § 3-4 og forskrift 24. oktober 2019 nr. 1413 om nettregulering og energimarkedet (NEM) § 3-2. Tilknytningsplikten innebærer en investerings- og utredningsplikt for netteier. Ved henvendelser fra kunder skal netteier vurdere om tilknytningen er «*driftsmessig forsvarlig*», jf. NEM § 3-2 annet ledd. Dersom tilknytningen går utover leveringskvaliteten til kundene i nettet, må dette utbedres slik at kravene i leveringskvalitetsforskriften § 3-5 kan overholdes også etter tilknytningen. Utbedringen knytter seg i slike tilfeller til behovet for nytt forbruk, og denne utbedringen finansieres av blant annet nettleie og anleggsbidrag, jf. forskrift 11. mars 1999 nr. 302 om tariffer og rapporteringsplikt for omsetningskonsesjonærer (forskrift for omsetningskonsesjonærer) §§ 16-1 og 16-12. RME vurderer det slik at bestemmelsene om utbedring i leveringskvalitetsforskriften § 2-1 gjelder i tilfeller hvor kravene i § 3-5 ikke overholdes, selv uten at det er tilknyttet nye uttakskunder.
- (49) Slik RME ser det, gjelder saken forhold som reguleres av leveringskvalitetsforskriften og ikke reglene for tilknytning. RME er enig i at utbedringer som knyttes til nytt forbruk er nettselskapenes ansvar. I denne saken er det imidlertid etter RMEs syn ikke nye tilknytninger som utløser behov for utbedring. RME viser til at Linea jevnlig mottar klager fra sine nettkunder på flimmer som med stor sannsynlighet har sin opprinnelse hos Celsas virksomhet. Ifølge RME utløser dette i seg selv behov for utbedring, uavhengig av nettselskapenes tilknytningsplikt. Det påpekes at det likevel er en sammenheng mellom brudd på krav til flimmerintensitet og avvist etterspørsel etter nye tilknytninger. De høye flimmerverdien påvirker utnyttelsesgraden av eksisterende nettanlegg og mulighetene for å etablere økt kapasitet i området. Ettersom flimmer begrenser utnyttelsen av eksisterende nettanlegg, vil tiltak som reduserer flimmer også kunne tilgjengeliggjøre kapasitet i eksisterende nettanlegg som i dag ikke kan utnyttes, uten at dette i seg selv kan klassifiseres som tilrettelegging for nye tilknytninger. Begrensninger i tilgjengelig nettkapasitet som skyldes brudd på krav til spenningskvalitet, bør etter RMEs syn løses gjennom pålegg om utbedring etter leveringskvalitetsforskriften § 2-1.
- (50) Et kapasitetsbehov som går utover det som eventuelt blir tilgjengelig ved at flimmerproblemet utbedres, vil ifølge RME være omfattet av nettselskapenes tilknytningsplikt. RME viser til at Statnett i februar 2023 sendte søknad om konsesjon for ombygging og utvidelse av Rana transformatorstasjon. Statnett setter imidlertid som en forutsetning at det underliggende flimmerproblemet er løst. RME ser både Statnetts klage i saken nemnda nå har til behandling og den nevnte konsesjonssøknaden som ledd i Statnetts oppfyllelse av tilknytningsplikten. Videre er det RMEs vurdering at både utbedring av brudd på krav til flimmerintensitet og etablering av nettanlegg for økt kapasitet vil være nødvendig for at krav til henholdsvis leveringskvalitet og tilknytning av kunder skal overholdes. Denne saken gjelder etter RMEs syn kun utbedringsplikt for brudd på krav til spenningskvalitet etter leveringskvalitetsforskriften § 2-1.

2.4 Hvem som kan utpekes som utbedringsansvarlig

- (51) RME viser til at et utbedringsansvar etter leveringskvalitetsforskriften § 2-1 vil måtte plasseres hos én eller flere av de involverte aktørene: Linea, Statnett, Svabo og Celsa. Etter ordlyden i bestemmelsen forutsetter et slikt utbedringsansvar at det er forhold i «egne anlegg» som er skyld i at kravene til spenningskvalitet ikke kan overholdes.
- (52) Ifølge RME kan ikke Linea bli utbedringsansvarlig i denne saken. Lineas sluttbrukere er berørt av flimmer, og uten at dette skyldes forhold i Lineas nettanlegg, jf. § 2-1. Videre

kan Linea i liten grad utføre koblinger i egne nettanlegg for å redusere konsekvensene av flimmer, jf. § 2-4.

- (53) Etter RMEs vurdering kan heller ikke Statnett pålegges utbedringsvaret. Etter RMEs syn er det ikke forhold i Statnetts nettanlegg som forårsaker brudd på krav til flimmerintensitet. RME ser heller ikke at Statnett kan foreta koblinger i transmisjonsnettet for å minimere konsekvensene av flimmer fra Celsa sin virksomhet, jf. § 2-4, uten at dette har store negative konsekvenser for den øvrige driften av transmisjonsnettet. Det vises til at Statnett har et overordnet ansvar for å oppnå en tilfredsstillende leveringskvalitet, jf. forskrift 7. mai 2002 nr. 448 om systemansvaret i kraftsystemet (forskrift om systemansvaret i kraftsystemet) § 4 bokstav e. RME mener imidlertid at dette ikke omfatter et eventuelt utbedringsansvar for brudd på krav til spenningskvalitet i enkeltsaker, og særlig ikke i tilfeller der brudd på krav til spenningskvalitet kan tilskrives en enkeltkunde eller et nettselskap.
- (54) Videre mener RME at flimmerproblemene ikke har sin opprinnelse i Svabos anlegg, og utbedringsansvaret derfor ikke kan pålegges dem, jf. § 2-1 tredje ledd første setning, jf. § 1-2 første ledd. Det er Svabo som er anleggskonsesjonær for Svabo stasjon, og som dermed er å betrakte som nettselskapet som etter leveringskvalitetsforskriften § 2-4, så langt som mulig, skal utføre koblinger i egne anlegg for å begrense omfanget av de forholdene som omfattes av leveringskvalitetsforskriften §§ 2-1, 2-2 og 2-3. Leveringskvalitetsforskriften § 3-5 pålegger imidlertid ikke nettselskap utbedringsansvar, men en plikt til «å sørge for» at verdiene ikke overskrides, noe de oppfyller ved å utpeke en utbedringsansvarlig etter leveringskvalitetsforskriften § 2-1, jf. § 2-5 fjerde ledd.
- (55) RME legger til grunn at de forhøyede flimmerv verdiene primært har sin opprinnelse i Celsas anlegg, og at Celsa kan bli utbedringsansvarlig etter § 2-1 da selskapet er den primære årsaken til at krav til flimmerintensitet ikke overholdes.

2.5 Behovet for utbedring

- (56) RME påpeker at konsekvensene av flimmer er at elektriske apparater får feilfunksjon, økt slitasje eller i ytterste konsekvens havarerer, selv om sistnevnte er sjeldent. Videre blir det påpekt at dagens håndtering av flimmer fra Mo Industripark har flere negative virkninger. Flere av disse var kjent da vedtak om tvangsmulkt ble opphevet i 2011. Andre er ikke belyst i tidligere saksbehandling.
- (57) For det første gir dagens håndtering spredning av flimmer over et stort område i Nordland. Målinger viser at grenseverdier for flimmerintensitet er overskredet i flere stasjoner i transmisjonsnettet. Flimmeret forplanter seg fra transmisjonsnettet og helt ned til kunder i lavspenningsnettet. Linea mottar jevnlig klager på flimring i belysning fra sluttbrukere og Arva AS informerer på sine nettsider om flimmer i nettet i Nordland. Saker der misnøye med leveringskvaliteten er forårsaket av flimmer fra Celsa sin virksomhet, kan ifølge RME ikke løses uten at det utpekes en utbedringsansvarlig for flimmeret. Ved opphevelse av tvangsmulkt i 2011 ble det presisert at øvrige nettkunder som klager på flimmer skal få sine saker behandlet etter leveringskvalitetsforskriften § 2-5.
- (58) For det andre har dagens håndtering negative konsekvenser for systemdriften i området. Dette gjelder dårlig utnyttelse av eksisterende nettanlegg, økte kostnader knyttet til spesialregulering, økte nettap og tilleggsrestriksjoner for gjennomføring av driftsstanser. Dette var kjente negative konsekvenser i 2011.

- (59) For det tredje legger flimmerproblematikk restriksjoner for videreutviklingen av kraftsystemet i området. Dette har etter RMEs syn de største samfunnsmessige konsekvensene, fordi tvisten hindrer videreutvikling av kraftnettet i regionen.

2.6 Alternativer for å utbedre flimmerproblemet

- (60) RME viser til at tiltak for å utbedre flimmer er knyttet til å redusere spenningsvariasjonene. Ifølge RME er det tre relevante strategier: 1) redusere effektvariasjonene, særlig i den reaktive effekten, i lasten, 2) øke kortslutningsytelsen i nettet og 3) andre tiltak som å isolere lasten som forårsaker spenningsvariasjoner fra de øvrige brukerne av nettet eller å bruke lasten på tidspunkt der de som er berørt av flimmer ikke plages av det. RME legger til at flimmerproblemer i de fleste tilfeller må utbedres med en kombinasjon av tiltak.

2.6.1 Tidligere utredninger

- (61) I mars 2018 inngikk Statnett, Celsa, Mo Industripark (nå Svabo) og Linea en samarbeidsavtale om utredning av tiltak for økt kapasitetsutnyttelse og håndtering av flimmer i Mo («firepartssamarbeidet»). Av avtalen punkt 2 fremgår det at formålet med avtalen er at den

«[...] regulerer samarbeid om en utredning som har som mål å identifisere og prioritere tiltak som vil gjøre det driftsmessig forsvarlig å tilknytte nytt forbruk, samt sikre at krav til flimmernivå gitt i forskrift om leveringskvalitet blir ivaretatt. Utredningen skal også inneholde en analyse av årsakene til endringene og spredning av flimmerproblemer i perioden 2011-2017.»

- (62) Som del av samarbeidet gjennomførte Digsilent en utredning som ble levert i mai 2019. Digsilent konkluderte med at det ikke syntes å være mulig å øke kortslutningsytelsen i nettet nok til alene å utbedre flimmerproblemet. Videre konkluderte Digsilent med at et STATCOM-anlegg var egnet, men at nødvendig ytelse og funksjonalitet ville bero på en rekke faktorer. Etter forespørsel viste tre leverandører at de kunne levere flimmerreduserende anlegg, men ingen ga garanti for at anleggene ville fjerne alle overskridelser av forskriftsfastsatte flimmerverdier.
- (63) I perioden 28. mai til 8. juni 2020 ble det gjennomført en test av sammenkobling av samleskinne A og B i Svabo transformatorstasjon. Målet med testen var blant annet å få gode data for flimmer- og kortslutningsverdier ved sammenkoblet nett, og ved flere driftsscenarioer. Rapporten fra denne testen ble ført i pennen av Statnett. Under testen var kortslutningsytelsen høyere på sammenkoblede samleskinner i Svabo enn på hver av samleskinnene ved splitt i Svabo. Under det meste av testperioden var kortslutningsytelsen relativt stabil rundt 2 350 til 2 500 MVA, mens den i perioder lå rundt 3 000 MVA. Underveis i testen mottok Helgeland Kraft Nett (nå Linea) 25 klager fra privatpersoner i Mo i Rana på visuelle forstyrrelser, og én klage fra Nesna. En ikke-omforent sluttrapport fra firepartssamarbeidet ble ført i pennen av Statnett og oversendt RME i januar 2021. I konklusjonen står det:

«Konklusjonen fra arbeidet er at det vil være mulig å anskaffe og installere flimmerreduserende tiltak i Mo industripark (Svabo) som sikrer etterlevelse eller nær etterlevelse i 100 % av tiden av flimmernivå fastsatt i forskrift om leveringskvalitet. Dette vil også muliggjøre en mer effektiv nettdrift i området og legge til rette for tilknytning av nytt forbruk.»

- (64) Celsa leverte i brev 6. april 2021 innsigelser til Statnetts rapport. Videre har Celsa innhentet en vurdering fra GE Power Conversion (GE), som har levert STATCOM-anlegg til en av Celsas fabrikker i Frankrike. Det opplyses at GE i rapporten 30. mars 2021 konkluderer med at det er nødvendig med en kortslutningsytelse på minimum 3 900 MVA i tillegg til et STATCOM-anlegg som reduserer flimmer med en faktor 4,7 for å overholde krav til flimmerintensitet i alle tilfeller.

2.6.2 RMEs vurdering

- (65) RME legger til grunn at partene er uenige om hva som er egnet løsning på problemet, både med hensyn til faktisk løsning og i hvilken rekkefølge eventuelle tiltak bør gjennomføres. RMEs forståelse er at Statnett mener det uansett må gjøres flimmerkompenserende tiltak hos Celsa. Celsa mener på sin side at det må gjennomføres en større mulighetsstudie der nettutvikling og eventuelle flimmerkompenserende tiltak sees i sammenheng. RME ser det ikke som realistisk at partene blir enige om dette og viser til sakens historie og firepartssamarbeidet. Videre mener RME at saken er tilstrekkelig opplyst til å plassere utbedringsansvaret.
- (66) RME påpeker at det etter Statnetts vurdering ikke være driftsmessig forsvarlig å forsterke Rana stasjon uten at det samtidig gjøres tiltak for å redusere flimmer fra Celsa. En forsterkning av Rana stasjon er ventet å gi økt nivå av flimmer for kunder lokalt under Svabo. Forsterkning av Rana alene er heller ikke ventet å avhjelpe spredning av flimmer over større avstander verken nordover eller sørover. I sum vil dette alt annet likt øke andre nettkunders eksponering for forskriftsstridig flimmer. RMEs vurdering er at dagens situasjon ikke er tilfredsstillende og at det ikke er akseptabelt at øvrige nettkunders eksponering for flimmer øker fra nåværende nivå. RME vurderer det som overveiende sannsynlig at dette vil være tilfelle dersom transmisjonsnettet i Rana forsterkes uten at det samtidig blir gjort flimmerkompenserende tiltak.
- (67) Ved test av sammenkobling i Svabo ble det målt en kortslutningsytelse fra 2 350 MVA og opptil 3 000 MVA. En tommelfingerregel for å unngå flimmerproblemer fra en lysbueovn er at forholdet mellom kortslutningsytelsen i nettet og ytelsen i ovnen er 80:1. Celsas lysbueovn er 75 MVA. Gitt denne tommelfingerregelen tilsier det behov for en kortslutningsytelse på minst 6 000 MVA. RME finner på bakgrunn av dette ikke grunn til å betvile Digsilents konklusjon om at det ikke er realistisk å utbedre flimmerproblemet med nettførsterkning alene. Når det gjelder en eventuell direkteilknytning av Celsa til 420 kV-nettet forutsetter dette etablering av nye konsesjonspliktige nettanlegg. Hvorvidt en ny direktekobling av Celsas anlegg til 420 kV-nettet er samfunnsmessig rasjonelt vil måtte avgjøres gjennom en eventuell konsesjonsbehandling av et slikt tiltak. Det pekes på at RME ikke har kompetanse til å foreslå, vedta eller pålegge et slikt tiltak, og dermed omgå NVEs konsesjonsprosess, i en uenighetssak om overholdelse av leveringskvalitetsforskriften.
- (68) Samtidig er det etter RMEs vurdering sannsynlig at et STATCOM-anlegg alt annet likt ikke vil avhjelpe problemet fullt ut til enhver tid. Den målte kortslutningsytelsen ved samlet drift i Svabo er under 3 900 MVA, som er nivået GE la til grunn var nødvendig for at et STATCOM-anlegg skulle bidra til å overholde krav til flimmerintensitet. Det pekes på at heller ikke de øvrige leverandørene det er innhentet tilbud fra har gitt garanti for å overholde grenseverdiene 100 prosent av tiden. Kortslutningsytelsen i nettet vil på kort sikt variere med det til enhver tid gjeldende koblingsbilde, uttak og kraftverk som kjører. På lengre sikt vil kortslutningsytelsen avhenge av utviklingen av nettet. Variasjon

i kortslutningsytelse på kort og lang sikt unntar etter RMEs vurdering ikke Celsa for utbedringsansvaret for flimmer med opphav i Celsas anlegg. RMEs vurdering er at det ikke er nettets tilstand som er årsak til flimmer i dette tilfellet. Samtidig legger RME til grunn at kommersielt tilgjengelig flimmerkompenserende utstyr ikke nødvendigvis vil kunne garantere for overholdelse av forskriftens krav til flimmerintensitet i 100 prosent av tiden. RME vil vurdere dispensasjon fra kravene til flimmerintensitet for de timene kravene ikke kan overholdes selv ved bruk av flimmerkompenserende utstyr på grunn av for lav kortslutningsytelse eller som følge av eventuelle andre forhold Celsa ikke har kontroll over.

3 Reguleringsmyndigheten for energis vedtak

- (69) I vedtaket 25. juni 2024 redegjør RME innledningsvis for sakens historikk og partenes anførsler. Det opplyses at Celsa og Statnett har kommentert forhåndsvareselet, men at RME ikke har mottatt kommentarer fra Svabo eller Linea. RME viser til at kjernen i saken er uenighet knyttet til hvem som er utbedringspliktig for brudd på krav til grenseverdier for spenningskvalitet. RME viser til at de ikke kan la være å fatte vedtak i uenighetssaker, eller la pågående forskriftsbrudd som er brakt inn til dem fortsette. Statnett har ikke trukket sin klage, og RME legger til grunn at uenigheten består.
- (70) Videre mener RME mener Celsa har en uriktig forståelse av rekkevidden av RMEs utredningsplikt. RME skal se til at saken er tilstrekkelig opplyst til å avgjøre hvem som er utbedringsansvarlig for brudd på grenseverdier for flimmerintensitet. Ifølge RME innebærer ikke dette at RME skal utrede hvilke tiltak den utbedringsansvarlige faktisk skal gjennomføre, herunder utrede alternative nettløsninger i regional- og transmisjonsnettet på Helgeland.
- (71) Dersom Celsa mener en direktetilknytning til transmisjonenettet er den mest rasjonelle løsningen, står Celsa fritt til å utrede, melde og søke konsesjon for tiltaket. Det vil etter RMEs syn oppstille en svært uryddig praksis dersom RME skal forberede, melde eller konsesjonssøke tiltak på vegne av parter i uenighetssaker. Videre er det RMEs vurdering at hva som samfunnsøkonomisk sett er optimal løsning, ikke er avgjørende for spørsmålet om hvem som er utbedringsansvarlig etter leveringskvalitetsforskriften. Fastsettelse av utbedringsansvar skal gjøres ut fra prinsippet om «*forurensar betaler*», jf. leveringskvalitetsforskriften § 2-1.
- (72) En forsterkning av Rana stasjon, alt annet likt, vil ifølge RME redusere impedansen mellom Celsa og det øvrige nettet, og bidra til redusert demping av flimmeret. Når det gjelder en eventuell direktetilknytning av Celsa til 420 kV-nettet, vises det til at Celsa for alle praktiske formål har en fysisk direktetilknytning til transmisjonsnettet i dag, ved at selskapet er tilknyttet egen samleskinne i Svabo og alene forsynt fra Rana stasjon gjennom Lineas 132 kV-ledning.
- (73) RME kommer til at til at fristen for pålegg om retting må ta hensyn til forhold utenfor Celsas kontroll, slik som tiden det tar å anskaffe et eventuelt flimmerkompenserende anlegg og eventuell etablering av nye konsesjonspliktige anlegg. Utarbeidelse av en plan for utbedring er etter RMEs syn et forhold som er fullt og helt under Celsas kontroll. Når det gjelder gjennomføring av faktiske tiltak, vil dette kunne avhenge av tiltak, leveringstid på anlegg og eventuell konsesjonsbehandling. RME finner på bakgrunn av dette at det er hensiktsmessig at Celsa i sin plan for tiltak fastsetter en fremdriftsplan som skal godkjennes av RME.

4 Reguleringsmyndigheten for energis innstilling

- (74) RME viser til sine vurderinger i vedtaket, inkludert måleserier som viser en klar sammenheng mellom forhøyede flimerverdier og Celsas virksomhet. Når Celsas drift er innstilt er flimerverdiene innenfor forskriftens grenseverdier, og innenfor det RME mener må anses som normalt i et sammenkoblet kraftsystem.
- (75) Videre er RME uenige i at de har lagt feil lovforståelse til grunn når det gjelder ansvarsforhold mellom Celsa og nettselskapene. Nettselskapene har et ansvar for å ivareta en sikker drift og å videreutvikle nettet i samsvar med samfunnets behov. Dette unntar ifølge RME ikke Celsa for utbedringsplikt etter leveringskvalitetsforskriften, for brudd som er forårsaket av Celsas virksomhet. Til dette bemerker RME at forskriftens grenseverdier blir brutt i dagens nett, før en eventuell sammenkobling i Svabo og eventuelle andre nettførsterkninger, og at Linea mottar klager på dette fra sluttbrukere i lavspenningsnettet. Etter RMEs vurdering vil nettselskapenes planlagte disposisjoner, både sammenkobling i Svabo og forsterkning av Rana stasjon, bidra positivt til kortslutningsytelsen i området. Som påpekt i RMEs vedtak vil imidlertid kortslutningsytelsen i nettet variere, både med koblingsbilde og hvilke generatorer som kjører. Dette er en uunngåelig konsekvens av å være tilknyttet et kraftsystem. RME mener det ikke er grunnlag for å si at kortslutningsytelsen i regional- og transmisjonsnettet generelt sett er for lav. Til dette bemerker RME at det ikke er identifisert andre enkeltkunder i området som forårsaker lignende problematikk.

5 Partenes anførsler

5.1 Klagers anførsler

- (76) Klager har i det vesentlige anført:
- (77) I klage 15. august 2024 anmoder klager om at Energiklagenemnda opphever vedtaket som følge av ugyldighet, jf. forvaltningsloven § 41. Klagen begrunnes i tre alternative og selvstendige grunner for ugyldighet.
- (78) Celsa opplever at RME søker å omgå Energiklagenemndas føringer i vedtaket 14. november 2022 og eget utredningsansvar. Celsa viser til at det reelle innholdet i vedtaket er det samme. Ifølge Celsa er det en ren formalitet at RME har korrigert den uheldige definisjon av begrepet «flimmerproblem» fra 2022-vedtaket, som direkte relaterte seg til ny kapasitet. Den underliggende begrunnelsen for vedtaket er ifølge Celsa identisk med RMEs begrunnelse for vedtaket av 11. januar 2022, altså behov for håndtering av flimmerproblematikken for å tilrettelegge for ny kapasitet til nye kunder. Det vises til at energiloven ikke gir hjemmel for å pålegge eksisterende sluttkunder tiltak for å tilrettelegge for økt kapasitet. Etter energiloven §§ 3-3 og 3-4 er det nettselskapene som har plikt til å foreta nødvendige investeringer i nettanlegg ved forbruksøkninger eller hvor nytt forbruk tilknyttes. Celsa påpeker at det ikke foreligger noen endret bruk hos dem siden 2011 som har økt flimmerproblemene.
- (79) Det er ifølge Celsa kun ett alternativ som vil kunne sikre en langsiktig og bærekraftig løsning på flimmerproblemet, nemlig en kombinasjon av økt kortslutningsytelse, for eksempel gjennom en ny direkte tilkobling av Celsas stålovn mot 420 kV til erstatning for den eksisterende, og en riktig definert STATCOM. Den optimale rekkefølgen vil etter Celsas syn være å utrede og gjennomføre økt kortslutningsytelse først, for eksempel ny

direkte kobling, for deretter å spesifisere en riktig definert STATCOM når man kjenner de nettmessige betingelsene som en slik maskin skal jobbe under.

- (80) Celsa viser til at en STATCOM er komplisert utstyr som kan koste flere hundre millioner kroner. For Celsa vil det være uholdbart å komme i en situasjon om 5-10 år der selskapet igjen må foreta tilsvarende, ytterligere investeringer fordi nettselskapene fjerner deres direktekobling gjennom samlet drift i Svabo på grunn av kapasitetshensyn. I tillegg viser Celsa til at RME har kjent til den hittil pågående konstruktive dialogen mellom Celsa, Svabo og Statnett, og det fremstår som uforklart for Celsa hvorfor RME har sett behov for å treffe et vedtak som dette nå. Ifølge Celsa vil RMEs vedtak frembringe en risiko for at dialogen og nettselskapenes tilbud, samt målet om en hurtig tilrettelegging for økt kapasitet for nye kunder, kan bortfalle.

5.1.1 Anførsel om EØS-rettslige skranker og myndighetsmisbruk

- (81) Klager anfører for det første at vedtaket utgjør myndighetsmisbruk. I denne forbindelse vises det til at RME ved dette vedtaket utøver myndighet etter RMEs sektorregulatoriske kompetanse i henhold til EØS-retten, blant annet direktiv 2009/72/EF. Celsa påpeker at EØS-rettslig sekundærrett og «norske» regler som implementerer disse, må tolkes og anvendes i tråd med de grunnleggende traktatbestemmelsene. Vurderingen av vedtakets gyldighet skal ifølge Celsa ikke følge en klassisk misbrukstankegang, men en vanlig forholdsmessighetsvurdering. Vedtaket må dermed være (i) egnet for å nå det formål det søker, og (ii) proporsjonalt for å nå det formålet det søker.
- (82) Etter Celsas syn utgjør vedtaket myndighetsmisbruk, i form av ulovlig delegering av RMEs egen utredningsplikt og mangel på forholdsmessighet både etter norskrettslige og EØS-rettslige standarder. Celsa fremhever at verken vedtakets premisser eller dets konklusjoner utreder eller angir hvilke tiltak Celsa skal implementere. Det pekes på at vedtaket og tvangsmulktvarselet rettet mot Celsa innebærer at Celsa alene skal utrede alle forhold på vegne av RME og nettselskapene, for så å oversende en plan til RME om dette innen 1. november 2024 – som RME kan godkjenne eller forkaste etter eget forgodtbefinnende. Alt dette under risiko for å bli ilagt tvangsmulkt. Celsa påpeker at vedtaket innebærer at dets egentlige materielle og prosessuelle innhold skal fastsettes av RME etter klagefristens utløp som en følge av Celsas pålagte plan, i tråd med RMEs diskresjonære skjønn på et fremtidig tidspunkt uten mulighet for rettslig prøving. Dette gjelder ifølge Celsa både tiltak og konkrete implementeringsfrister.
- (83) Videre mener Celsa at RMEs varsel om tvangsmulkt strider mot grunnleggende rettssikkerhetshensyn. Etter klagers syn må dette sees i lys av det klager mener er en ulovlig delegering av RMEs utredningsansvar, uten at Celsa har RMEs hjemler til å innhente informasjon eller RMEs ressurser til å forestå de aktuelle utredninger. Myndighetsmisbruket er etter Celsas syn betydelig mer enn en formalitet da Celsa ikke har noen mulighet til alene å foreta de analyser og vurderinger som skal føre frem til en utbedring av flimmerproblemet. Etter Celsas syn kan vedtak om tvangsmulkt under enhver omstendighet ikke fattes uten et nytt, forutgående varsel om vedtak.
- (84) Ifølge Celsa tilfredsstiller ikke varselet forvaltningslovens selvstendige og grunnleggende krav til varsel om vedtak, da det ikke er tilstrekkelig presist til at Celsa «*på forsvarlig måte kan vareta sitt tarv*», jf. forvaltningsloven § 16 annet ledd. Etter Celsas syn fremstår også tvangsmulktvedtakets tekst så upresis at det forvaltningsrettslig må kategoriseres som utøvelse av ulovlig vilkårlighet fra RMEs side. Varselet åpner for tvangsmulkt hvis «*vårt pålegg om retting ikke blir etterfulgt*». Celsa spør om terskelen for tvangsmulkt er

at Celsa ikke sender RME en plan innen 1. november 2024, eller at Celsas plan ikke godkjennes av RME etter RMEs forgodtbefinnende (eventuelt. innen 1. november 2024), eller at planen sammen med samtlige fremtidige materielle og prosessuelle skritt må godkjennes av RME på ulike tidspunkt i fremtiden. Den mest drakoniske forståelsen av varselet er ifølge Celsa at selskapet vil bli ilagt en tvangsmulkt, uavhengig av plan og fremdrift, fra og med 1. november 2024. Celsa mener at et vedtak i tråd med varselet i så fall vil innebære at RME i realiteten ikke har noen implementeringsfrist, og at Celsa må betale kroner 6.570.000 per år til RME som følge av at 1) RME ikke har gjort sin jobb og 2) flimmer med samvirkende årsaker også i nettforhold og nettets kortslutningsytelse.

5.1.2 Anførsel om feil faktum og lovforståelse

- (85) Klager påpeker at det ikke er omstridt at det aktuelle flimmernivået tidvis overstiger grenseverdiene i § 3-5, men vedtaket legger feil faktum til grunn ved å identifisere Celsas stålovn som eneste årsak til flimmerproblematikken. Det er ifølge Celsa en mangel ved vedtaket at det ikke identifiserer flimmerpåvirkende faktorer utenfor Celsas anlegg, som for eksempel kortslutningsytelsen, bakgrunnsflimmer eller vedlikeholdsarbeid og vedlikeholdsperioder i nettet i regionen, særlig i transmisjonsnettet. Vedtaket identifiserer heller ikke hvordan bakgrunnsflimmeret i regionen påvirker de konklusjonene som trekkes rundt flimmerintensiteten i samleskinne 132 B i Svabo, og i samleskinne 132 A og B etter at disse to vil bli koblet sammen og driftet samlet. Videre identifiserer ikke vedtaket risikoen for økt fremtidig bakgrunnsflimmer i forlengelse av planer for nytt industrielt forbruk eller ny produksjon av fornybar kraft i regionen.
- (86) Klager anfører at vedtaket bygger på feil faktum og derfor er ugyldig. Klager mener at vedtaket legger feil faktum til grunn ved å identifisere Celsas stålovn som eneste årsak til flimmerproblematikken. I tillegg har RME forutsatt at et flimmerhemmende anlegg hos Celsa vil ha avgjørende effekt på flimmernivået, mens flimmerintensiteten i realiteten vil havne på omtrent like flimmerverdier som de har i dag eller høyere med samlet drift i Svabo, STATCOM og minimum kortslutningsytelse på 1100 - 2000 MVA. Celsa viser til at Statnett insisterer på å koble Celsas stålovn, som allerede vil være på en ny 132kV-linje, tilbake til resten av lokalnettet gjennom samlet drift i Svabo. Celsa hevder dette er et rent kapasitetsspørsmål, som samtidig øker flimmerproblemet. Det pekes på at Hitachi-rapporten dokumenterer at en STATCOM alene ikke vil være tilstrekkelig når Celsas stålovn kobles til resten av lokalnettet gjennom samlet drift. En STATCOM vil ifølge Celsa ikke påvirke det generelle flimmernivået, grunnet de samvirkende årsakene og nettselskapenes negative tiltak i nettet for å tilrettelegge for økt kapasitet.
- (87) Klager anfører også at RME har lagt feil lovforståelse til grunn når det gjelder ansvarsfordeling mellom Celsa og nettselskapene. Celsa mener at de ikke alene er utbedringsansvarlig etter leveringskvalitetsforskriften § 2-1 for brudd på § 3-5. Dette mener Celsa at også RMEs egne utgangspunkter indikerer. Det vises til at nettets kortslutningsytelse står i kjernen av vurderingstemaet og at vedtaket søker økt kapasitet for nye kunder, noe som er nettselskapenes ansvar.
- (88) Celsa viser til at de erkjenner de prinsipielle sidene ved utbedringsansvaret og det tilhørende finansieringsansvaret slik det er identifisert av Energiklagenemnda i vedtaket 14. november 2022. Samtidig påpeker Celsa at det sentrale i denne forbindelse er RMEs plikt å utrede alle rettslige og faktiske forhold for å identifisere *«Steg 1: Den samfunnsøkonomiske optimale løsningen»* og *«Steg 2: Hvordan utbedringsansvaret og finansieringsansvaret for den samfunnsøkonomiske optimale løsningen som identifisert*

skal allokeres mellom de berørte aktørene.» I denne forbindelse fremhever Celsa at RME så langt verken har foretatt de faktiske analyser som kreves i steg 1 eller analysen av lovanvendelsen som kreves i steg 2.

5.1.3 Utredningsplikten

- (89) Klager anfører at RME har brutt den alminnelige utredningsplikten etter forvaltningsloven § 17 første ledd første setning. Klager mener at vedtaket er en ulovlig delegering av RMEs utredningsplikt og at klager ikke har hjemmel eller ressurser til å innhente informasjon eller forstå aktuelle utredninger. Ifølge Celsa har ikke RME foretatt noen faktiske utredninger siden Energiklagenemndas opphevet RMEs vedtak i 2022. Uenigheten mellom partene når det gjelder faktisk løsning og i hvilken rekkefølge eventuelle tiltak burde gjøres, illustrerer etter Celsas syn behovet for at RME foretar en grundig utredning. Etter Celsas syn har RME en forsterket utredningsplikt i denne saken.
- (90) Etter Celsas syn må RME, i samråd med og etter å ha innhentet nødvendige opplysninger fra nettselskapene, identifisere hvilke investeringer og tiltak som vil være nødvendige for å oppnå ønsket kapasitet, samt hvilken påvirkning disse tiltakene vil ha på kortslutningsytelsen og flimmer. Dersom det fortsatt vurderes som nødvendig med flimmerreduserende tiltak utover dette, må samtlige tiltak sees i sammenheng, slik at flimmerproblemet kan få en varig løsning. Etter Celsas syn må RME se hen til (i) ansvarsallokeringen mellom nettselskapene og Celsa etter leveringskvalitetsforskriften, samt (ii) sakens historikk.
- (91) RME har ifølge Celsa ikke begrunnet hvorfor nye overføringslinjer og økt transformorkapasitet ikke kan iverksettes før installering av flimmerkompenserende utstyr og samlet drift i Svabo, mens det samme kan iverksettes etter flimmerkompenserende utstyr og samlet drift, selv om flimmerproblemet i dette scenariet vil bestå. Statnett krever et flimmerdempende anlegg som en forutsetning for å gjennomføre egne tiltak og dette er en feilaktig forutsetning som står uprøvd av RME.

5.1.4 Celsas merknader 10. desember 2024

- (92) Celsa kommenterer at Statnett aldri har foreslått en finansieringsnøkkel etter NPV/Net Present Value. Celsa anser Statnetts forslag til eget bidrag som meget positivt, og til sammenligning pekes det på at verken Svabo, Linea eller Mo Industripark har signalisert betydelig bidrag eller kommet med forslag til en annen finansieringsnøkkel. Celsa understreker at de aldri har hevdet at de kun vil betale 10 prosent. Basert på Statnetts forslag, har Celsa presentert en transparent prinsippskisse der alle parter kan kalkulere sin nytte av prosjektet, eller komme med innspill til modellen.

5.1.5 Celsas kommentarer 21. desember 2024 til Lineas merknader 6. desember 2024

- (93) Celsa viser til at Linea i en artikkel i Rana blad 22. november 2023 uttalte at de var villige til å bidra med kroner 5.000.000, men Celsa er ikke kjent med at dette er bekreftet skriftlig i ettertid. Ifølge Celsa bidro heller ikke Linnea med noen avklaringer om finansiering i møtet mellom partene 11. november 2024. Celsa påpeker at kroner 5.000.000 ikke utgjør mer enn 2-3 prosent av forventet investeringskostnad. Celsa viser til Lineas kommentar om at den nødvendige nettkoblingen i regionalnettet gjør at Mo må forsynes fra Lineas 132 kV linje fra Nedre Røssåga, med påfølgende elektriske tap som kundene på Helgeland må dekke. Dette skal ha utgjort 50 GWh og kroner 14.000.000 de siste fem årene. Til dette kommenterer Celsa at dersom en legger til grunn Lineas eget tall på 50 GWh over fem år, dvs. 10 GWh per år, og Statnetts prognoser («Langsiktig

markedsanalyse Norge, Norden og Europa 2022-2050»), vil en relativt enkel beregning av NPV identifisere et estimat godt over kroner 5.000.000. Foreløpig fordelingsnøkkel fremstår for Celsa å være kroner 50.000.000 på Statnett, kroner 5.000.000 på Linea og resterende på Celsa, eksempelvis kroner 145.000.000 ved en investering på kroner 200.000.000. Det opplyses at verken Svabo, Mo Industripark, eller andre aktører som vil nyte godt av økt kapasitet, enn så lenge har indikert finansielle bidrag. Det første skrittet mot en rimelig fordelingsnøkkel – innenfor eller utenfor en RME-prosess – er etter Celsas syn at Energiklagenemnda opphever RMEs vedtak i tråd med anførslene i klagen.

5.1.6 Celsas kommentarer 14. januar 2025 til Lineas merknader 1. januar 2025

- (94) Celsa peker på at Linea ervervet det aktuelle distribusjonsnettet fra Nedre Røssåga til Svabo av Statnett i 2007, lenge etter at utfordringene med flimmer var godt kjent og delte samleskinner i Svabo var definert av Statnett som normaldrift. Videre mener Celsa at Linea ble kompensert for nettapet gjennom kjøpesummen, og når nettapet reduseres betydelig gjennom et flimmerkompenserende anlegg, vil Linea og eventuelt Lineas kunder bli kompensert én ytterligere gang for det samme tapet. Et flimmerkompenserende anlegg vil ifølge Celsa redusere eller eliminere Lineas behov for oppgradering av linjen mellom Nedre Røssåga og Svabo, slik Statnett foreslo som tiltak for nytt forbruk i møte mellom Statnett, Linea, Svabo, MIP og Celsa 25. september 2017.
- (95) Celsa påpeker at de tidligere har redegjort grundig for samvirkende årsaker, og at Lineas anførsel relatert til Celsa som årsak for nye klager er udokumentert og uriktig. Celsa oppgir en liste over gjennomførte og fremtidige endringer som etter deres syn er ugunstig for flimmersituasjonen og som er utenfor Celsas kontroll. Videre kommenterer Celsa at Lineas anførsel om at Celsa alene er ansvarlig for nødvendige utbedringer, er udokumentert og hviler på uriktig lovanvendelse. Slik Celsa ser det legger både RME og nettselskapene en annen lovforståelse til grunn enn den uttrykt av Energiklagenemnda i vedtaket 14. november 2022. Ifølge Celsa er behovet for nytt forbruk for nye kunder RMEs og nettselskapenes eneste behov og sakens eneste beveggrunn.
- (96) Avslutningsvis legger Celsa til at Statnett har søkt konsesjon for å utvide Rana 420kV transformatorstasjon. Det er Celsas forståelse at Statnett ikke har noen planer om å vurdere en konstruksjon som søker å holde flimmeret på et minimum i regionen. Videre har Celsa spurt om ikke Statnett kunne installere 420/130kV-transformatorer som overfører høyere kortslutningsytelse fra 420kV-linjen ned til Svabo, men det fremstår som utelukket for Statnett. Dette dokumenterer og illustrerer ifølge Celsa behovet for tilstrekkelige utredninger fra RMEs side, potensielt også med pålegg mot nettselskapene, for å sikre en god og langsiktig løsning til det beste for alle, for å redusere flimmer samtidig som det legges til rette for ny kapasitet for nye kunder.

5.2 Statnetts anførsler

- (97) Statnett har i det vesentlige anført:
- (98) I merknader 25. november 2024 viser Statnett til at RMEs vedtak er godt begrunnet og at de støtter konklusjonen fullt ut. Det er ifølge Statnett ikke tvil om at flimmerproblemene i Svabo er forårsaket av Celsa. For å redusere flimmerets påvirkning på andre kunder lokalt i Mo, er det lagt opp til en kobling med delt samleskinne slik at Celsa er isolert fra andre kunder. Denne koblingen er ifølge Statnett systemmessig ineffektiv, da øvrig forbruk i Svabo må forsynes på 132 kV-forbindelse fra Nedre Røssåga. Denne forbindelsen er 40 km og høyt belastet, mens en forsyning fra Rana (4 km) ville vært mye

mer samfunnsøkonomisk effektiv, ifølge Statnett. Det opplyses at dagens løsning påfører Statnett store kostnader som i sin helhet dekkes av kundene gjennom nettleien, noe som betyr at øvrige nettkunder subsidierer Celsa med flere millioner kroner årlig. Over en periode på 20 år beløper dette seg til mange titalls millioner. Selv om delt samleskinne i Svabo skjærer andre nettkunder lokalt i Mo fra flimmeret, løser imidlertid ikke dette flimmerproblemet. Statnett opplyser at flimmer i dag transporteres via transmisjonsnettet og til kunder lengre unna.

- (99) Statnett er uenig i at RMEs vedtak er en omgjøring/overprøving av Energiklagenemndas tidligere vedtak. Siden det første vedtaket fra RME ble opphevet, ligger det i sakens natur at det blir en ny behandling og et nytt vedtak. At konklusjonen er den samme innebærer ikke hverken omgjøring eller overprøving. Tvert imot står det i Energiklagenemndas tidligere vedtak at de ikke utelukker at Celsa er ansvarlig for utbedring. Når det gjelder Celsas anførsler om manglende utredninger er Statnett også her sterkt uenig. Saken har pågått i mange år og den er godt utredet. Statnett viser til at de vet hvor flimmeret kommer fra og hva som skal til for å håndtere dette.
- (100) Videre mener Statnett at det er feil fremstilling når Celsa hevder at det er samvirkende årsaker til flimmeret og at dårlig nett også er årsak til flimmeret. Det er faktorer som skaper flimmer og andre faktorer som demper flimmeret. Celsa skiller ikke mellom disse to. Det er i all hovedsak Celsa alene som skaper flimmer i regionen. Nettet forårsaker ikke flimmer. Høy kortslutningsytelse er med å dempe flimmeret. Vannkraftproduksjonen er den viktigste bidragsyteren til kortslutningsytelse. Når det er lite eller ingen kraftproduksjon vil kortslutningsytelsen bli lav, og dette reduserer dempingen av flimmer. Statnett påpeker at kraftprodusentene opererer i et kommersielt marked og ikke kan pålegges å styre produksjonen etter Celsas behov. Kortslutningsytelsen vil også i noen grad påvirkes av om ledninger er ute for revisjon, noe som igjen har sammenheng med bidraget fra kraftproduksjon. For eksempel dersom 420 kV Rana – Svartisen er ute for revisjon, vil bidraget til kortslutningsytelse fra Svartisen kraftverk bli redusert. Statnett tilstreber å legge vedlikehold av anlegg som påvirker kortslutningsytelsen i Rana/Svabo til sommerperioden hvor Celsa har ferie/stopp. En tilstrekkelig dimensjonert STATCOM vil ifølge Statnett dempe flimmeret betydelig, og tilstrekkelig til å overholde forskriftskrav i såkalt Consteel drift av stålerven, som innebærer forvarming av skrap. Dette gjelder det meste av tiden. En STATCOM vil således ha god effekt.
- (101) Statnett peker på at gjennomførte studier viser at en STATCOM ikke vil dempe flimmeret tilstrekkelig til å komme under forskriftskravene i alle situasjoner ved kaldstart av stålerven. Dempningen reduseres ved lav kortslutningsytelse, som da gir høyere flimmerverdier. Erfaringsvis har det normalt vært kaldstart én til tre ganger per uke. Statnett mener en må kunne legge til grunn at kaldstart ikke vil skje ofte, ettersom Celsa har investert i anlegg for forvarming som Statnett forventer vil bli utnyttet så langt dette er mulig. Celsa bør ifølge Statnett også tilstrebe å legge kaldstart til tidspunkter som skaper minst mulig problemer for andre kunder. Det vises til at Celsa kan søke om dispensasjon for restflimmeret knyttet til kaldstart i et begrenset omfang. Det pekes på at Consteel modus historisk sett dominerer, og en STATCOM vil medføre at flimmerverdierne det aller meste av tiden vil komme under forskriftskravene uansett kortslutningsytelse i nettet.
- (102) Videre mener Statnett at det er svært misvisende når Celsa påstår at flimmerproblemet uansett ikke vil bli bedre grunnet Statnetts fremtidige planer. En STATCOM vil dempe

flimmeret betydelig, og det vil være flimmer over forskriftskrav kun i tilfeller med kaldstart av ovnen. I tillegg vil nettselskapene få mulighet til å drifte nettet mye mer effektivt, med et driftsbilde som ikke er låst som følge av behovet for å isolere Celsa for å begrense konsekvensene av flimmeret for andre kunder.

- (103) Statnett viser til at leveringskvalitetsforskriften § 2-1 tredje ledd er klar på at det er eier av anlegget som forårsaker flimmer som er utbedringsansvarlig alene. Det er ifølge Statnett ingenting i forskriften som tilsier at kostnadene skal deles med andre. Etter Statnetts vurdering er det ikke mulig å pålegge andre kunder å bidra til flimmerdempende tiltak gjennom anleggsbidrag. Etter Statnetts syn står derfor vedtaket støtt på et faktum det ikke burde være tvil om. Det står ikke noe i vedtaket om hvilket tiltak Celsa skal gjennomføre og dette er etter Statnetts syn Celsas eget ansvar å utrede. Det pekes på eksterne aktører som Digsilent og Hitachi har konkludert med at en STATCOM vil redusere flimmeret vesentlig, og i de fleste situasjoner under grenseverdiene. Statnett kan derfor ikke se at det er behov for ytterligere utredning i denne saken.
- (104) Det vises til at Statnett ikke kan se at Celsa har arbeidet aktivt og konstruktivt for å finne en løsning. Statnett har bidratt med informasjon om relevante forhold i nettet, for eksempel kortslutningsytelsen. Statnett har også tilbudt medfinansiering for å få en rask løsning, uten at dette har bidratt til fremgang i saken. Statnetts helhetsinntrykk er at Celsa setter som betingelse at andre, i hovedsak andre nettkunder, skal betale for det alt vesentligste av kostnadene ved flimmerkompenserende tiltak. Av denne grunnen tror ikke Statnett at saken kan løses uten et bindende vedtak om utbedring fra Energiklagenemnda.
- (105) Statnett viser til at Celsa, Mo Industripark, Svabo, Linea og Statnett avholdt møte den 11. november 2024. Agendaen var foreslått av Celsa og inneholdt følgende punkter: (i) partenes syn på tekniske løsninger (ii) partenes syn på plassering av operasjonelt driftsansvar, (iii) partenes respektive finansielle bidrag, samt (iv) nødvendigheten av RME-dispensasjoner for partenes valg av felles løsning. Statnett opplyser at Celsa la frem en skisse til kostnadsfordeling, der de selv bare skal betale ca. 10 prosent.
- (106) Statnett påpeker at Celsa bruker restflimmer ved kaldstart som argumentasjon for å ikke investere i STATCOM, men samtidig forklarer ikke Celsa hvorfor de ikke har søkt om dispensasjon for restflimmer. Videre påpeker Statnett at Celsa omtaler saken som et felles ansvar for «partene», selv om nettselskapene er enige om at dette er Celsas ansvar alene. Videre peker Statnett på at årsaken til flimmeret og de tekniske løsningene har vært kjent i mange år, og til tross for dette forsøker Celsa å skylde på «*dårlig nett*» og lav kortslutningsytelse. Celsa har fått forklart en rekke ganger at en direktekobling ikke vil avhjelpe problemet. Celsa ønsker ikke å drifte anlegget selv og det er ikke aktuelt for Statnett å drifte dette. Et flimmerdempende anlegg bør ifølge Statnett stå nærmest mulig kilden til flimmer.

5.3 Lineas anførsler

- (107) I merknader 6. desember 2024 viser Linea til at de har jobbet sammen med Celsa, Statnett og Svabo med denne saken i mange år. Linea kjenner dermed meget godt til både hvordan flimmeret påvirker kunder og nettdriften, men også hvordan prosessen for å komme frem til avbøtende tiltak har vært. Linea stiller seg helt bak Statnett sin beskrivelse av disse forholdene slik det fremkommer i brev datert 25. november 2024. Linea har også tilbudt et bidrag til medfinansiering etter samme modell som Statnett.

- (108) I merknader 1. januar 2025 peker Linea på at deres kunder tilknyttet regionalnettet må dekke det ekstra nettapet som genereres av overføring fra Nedre Røssåga til Svabo istedenfor overføring fra Rana stasjon, og at denne løsningen ble introdusert for å dempe flimmet. Videre pekes det på at det er de andre nettkundene som må dekke Lineas del av en eventuell investering i utstyr innenfor Mo Industripark for å redusere flimmet fra Celsa, noe som ikke er i henhold til krav i leveringskvalitetsforskriften og tilknytningsavtalene av i dag. Linea viser til at de har tilbudt delvis finansiering av utstyr for flimmetreduksjon, for å få fortgang i saken. Linea fremhever at flimmetet fremdeles skaper problemer hos kunder i deres distribusjonsnett, spesielt ved oppstart av ovn, og det trekkes frem konkrete eksempler på klagesaker. Linea viser til at de har fått flere vindmølleparker inn i systemet som kan gi flimmet, men at disse er raske til å korrigere dette på grunn av kraftelektronikk installert i parkene.
- (109) Deretter understreker Linea at kortslutningsytelsen i nettet avhenger sterkt av hvor mye produksjon som ligger inne. Det vises til at dette er markedsstyrt og at spesialregulering for å dempe flimmetet er kostbart for kundene og at denne kostnaden vil øke ytterligere når mer forbruk er tilkoblet nettet. Etter Lineas syn blander Celsa sammen årsaker til flimmet og andre faktorer som reduserer flimmet. Linea mener at flimmetet som skapes av Celsa, skal reduseres av Celsa. Linea viser til at Celsas fremstøt for å løse situasjonen ikke har vært akseptable for Linea grunnet kostnadene dette vil påføre dem og deres kunder. Linea kommenterer at Celsa ikke ville fått tilknytning til nettet i dag, uten at de hadde på plass nødvendig investering i filter og kraftelektronikk. Etter Lineas syn er det ikke tvil om at Celsa bryter leveringskvalitetsforskriften og at ansvaret ligger hos dem. Det pekes på at dette er en sak som har pågått i flere tiår uten en akseptabel løsning fra Celsa og nå er saken tilfeldigvis knyttet opp mot nytt forbruk under Rana stasjon.

6 Energiklagenemndas vurdering

6.1 Innledning

- (110) Saken gjelder Celsas klage over RMEs vedtak 25. juni 2024, hvor Celsa pålegges en utbedringsplikt etter leveringskvalitetsforskriften § 2-1 for brudd på kravene til flimmet jf. leveringskvalitetsforskriften § 3-5. Celsa anfører at RMEs vedtak er ugyldig.
- (111) Industribedriften Celsa Armeringsstål AS er lokalisert i Mo i Rana og gjenvinner ca. 750 000 tonn skrapmetall hvert år gjennom produksjon av armeringsstål. Skrapmetallet smeltes i en stålovn (lysbueovn) på 75 MVA. Det synes å være enighet om at prosessen tidvis forårsaker flimmet i nettet, som kommer fra spenningsvariasjoner som oppstår når ovnen genererer en lysbue ved smelting av metall.
- (112) Celsa ble også i et tidligere vedtak 11. januar 2022 utpekt av RME som utbedringsansvarlig for brudd på krav til flimmet. Energiklagenemnda slo imidlertid fast at vedtaket var ugyldig som følge av brudd på utredningsplikten, jf. forvaltningsloven § 17, jf. § 41. Etter Celsas syn er RMEs vedtak 25. juni 2024 reelt sett av samme innhold som det vedtaket Energiklagenemnda fant ugyldig og opphevet 14. november 2022. Celsa ber nemnda om å oppheve også vedtaket 25. juni 2024 som følge av ugyldighet. Klagers anførsler gjelder EØS-rettslige skranker og myndighetsmisbruk, feil faktum og lovforståelse, samt RMEs utredningsplikt.
- (113) Energiklagenemnda avholdt nemndsmøte i saken 2. april 2025.

6.2 Betydningen av tidligere vedtak og pålegg om utbedring av samme problem

6.2.1 Løpende brudd på flimmerkrav

- (114) Flimmer i nettet knyttet til klagers virksomhet har vært et tema i svært mange år. Tilbake i 1999 fattet NVE (nå «RME») et vedtak om at Mo Industripark AS, som områdekonsesjonær, skulle iverksette tiltak for flimmerdemping. I 2000 ble det gjort forsøk med deling av samleskinne A og B i Svabo, noe som reduserte flimmernivået knyttet til samleskinne A. NVE anså imidlertid ikke dette som tilstrekkelig for å oppfylle pålegget fra 1999. NVE vedtok tvangsmulkt overfor Mo Industripark i 2005. Det ble deretter inngått en avtale mellom Mo Industripark og Celsa, hvor Celsa tok på seg det fremtidige ansvaret for flimmer generert av selskapets egen virksomhet slik at Mo Industripark skulle holdes skadesløs. OED uttalte i brev 13. februar 2007 at Mo Industripark fremdeles var det nettselskapet som i henhold til leveringskvalitetsforskriften skulle sørge for at flimmerverdiene ikke oversteg grenseverdiene, men at *«Overenskomsten mellom Fundia og MiP sørger også for at prinsippet om at forurenseren skal betale, blir fulgt.»* Celsa investerte i et forvarmingsanlegg i 2008 som ytterligere reduserte flimmernivået. I brev 15. juni 2011 opphevet Olje- og energidepartementet (OED, nå Energidepartementet) vedtaket om tvangsmulkt. Problemet med flimmer ble betydelig redusert, men forsvant ikke. Senere synes problemene med flimmer å ha økt i takt med samfunnsmessige endringer gjennom økt forbruk og endrede krav til leveringskvalitet.
- (115) I vedtaket datert 25. juni 2024 argumenterer RME for at saken ikke ble endelig løst i 2011, og etter en konkret helhetsvurdering kommer RME til at tidligere forvaltningspraksis ikke er til hinder for at Celsa utpekes som utbedringsansvarlig. Til støtte for dette viser RME til at det fremgår av både NVEs tekniske vurdering i brev av 12. mai 2011 og OEDs vedtak av 15. juni 2011 at Celsa fortsatt må bidra for å holde flimmerverdiene på et akseptabelt nivå. Videre påpeker RME at tvangsmulktvedtaket kun gjaldt for samleskinne A, og at det kun er målinger fra denne stasjonen som ble lagt til grunn i behandlingen av saken i 2011. Det ble også målt forhøyede flimmerverdier i flere andre stasjoner ettersom det er satt ut flere spenningskvalitetsmålere. Videre har RME fremhevet at forvarmingsovnen til Celsa ikke ville være et tilstrekkelig tiltak for å holde flimmerverdiene på et akseptabelt nivå, uten at Statnett aksepterte driftskoblingen med deling av nettet på 132 kV i Svabo transformatorstasjon. Samtidig var ikke Statnett pålagt å treffe tiltak for å redusere spenningsforstyrrelser og det medfører økte kostnader når nettet må driftes med kontinuerlig separat drift.
- (116) I tillegg har RME vist til at Linea mottar klager som følge av flimmerproblemet. Ifølge RME kan ikke utfordringene løses uten at det utpekes en utbedringsansvarlig. I denne forbindelse er det vist til at NVE i det nevnte brevet 12. mai 2011 uttalte at 1) tvangsmulktvedtaket overfor Mo Industripark ikke var rettet mot overskridelser av grenseverdier i leveringskvalitetsforskriften og 2) dersom en nettkunde brakte sin misnøye med leveringskvaliteten inn for nettselskapene, ville disse plikte å behandle henvendelsene i tråd med leveringskvalitetsforskriften.
- (117) Celsa anfører på sin side at saken for Celsas del er uendret siden opphevelsen av tvangsmulkten. Celsa har påpekt at det ikke foreligger noen driftsendringer hos dem og at flimmernivået har vært og er uendret. Celsa fremhever at varselet er basert på tilsvarende hjemmel som tidligere, og at Celsa har innrettet seg i tillit til at investering i forvarmingsanlegg var tilstrekkelig flimmerdempende tiltak på deres hånd. Etter Celsas syn er det underordnet at hjemmelen for vedtakene ikke er den samme ettersom

hjemmelen for utbedringsansvar for Celsa i leveringskvalitetsforskriften § 2-1 er en videreføring av resultatforpliktelsen i vedtaket fra 1999, noe RME selv har lagt til grunn i vedtaket. Til dette har RME kommentert at de mente at pålegget som ble gitt i 1999, i dag ville sammenfalt med kravene i forskriften som kom senere. Dette kan ifølge RME ikke frita Celsa fra plikten til å oppfylle kravene i dagens forskrift.

- (118) Videre skriver Celsa i kommentarene 20. mars 2024 til RMEs varsel om vedtak, at vurderingstemaet fra den rettspraksis som RME viser til ikke er direkte relevant for spørsmålet om identifikasjon i denne saken, da disse sakene gjaldt spørsmålet om «samme sak» i relasjon til kompetansen ved overprøving av vedtak. Celsa viser til at hvilke berettigede forventninger som er skapt og om en part har innrettet seg og foretatt investeringer, er sentrale momenter ved vurdering av omgjøring og det er vist til Graver, Alminnelig forvaltningsrett, 2019, s. 521–522. Momentene må etter Celsas syn også få betydning for saksbehandlingen og skjønnsutøvelsen ved behandling av en ny sak som bygger på en tidligere tilsvarende sak.
- (119) Nemnda viser til at det opprinnelige pålegget overfor Mo Industripark i 1999 var at det skulle installeres anlegg eller treffes andre tiltak som på permanent basis skulle redusere flimmer som følge av smelteovnen til et akseptabelt nivå. Vedtaket ble fattet med hjemmel i forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (den gang «forskrift til energiloven»). På tidspunktet for vedtaket hadde ikke NVE fastsatt generelle normer for leveringskvalitet. Håndhevelsen av forskrift til energiloven § 3-4 om vilkår for konsesjon på elektriske anlegg, skjedde derfor gjennom en skjønsmessig vurdering knyttet til hvert tilfelle. Det ble vist til standardvilkårene for Mo Industriparks konsesjon og forskriftens § 3-4 om vilkår for konsesjon på elektriske anlegg, som lød: «*Konsesjonæren plikter til enhver tid å holde anlegget i tilfredsstillende driftssikker stand, herunder sørge for vedlikehold og modernisering som sikrer kundene en pålitelig energilevering.*» NVE anså det som Mo Industriparks ansvar å sørge for at deres kunders bruk av nettet ikke medførte en utilfredsstillende leveringskvalitet for øvrige kunder. Pålegget gikk ut på at flimmernivåene ikke i vesentlig grad skulle overskride CENELEC norm EN 50160 (europanormen).
- (120) Den 1. januar 2005 trådte leveringskvalitetsforskriften i kraft. Denne er i stor grad basert på Europeanorm EN 50160 om spenningskvalitet, men inneholder strengere grenser for flimmerverdier. Dette nasjonale unntaket er omtalt i europanormen «*annex E*», under henvisning til leveringskvalitetsforskriften. Normen er for øvrig ikke underlagt EU-direktiver eller -reguleringer.
- (121) NVE vedtok opprinnelig tvangsmulkt den 7. februar 2005 knyttet til vedtaket i 1999. Etter en lengre prosess, hvor vedtaket flere ganger hadde blitt endret av OED, ble vedtaket til slutt opphevet av OED 15. juni 2011. Allerede på tidspunktet for NVEs vedtak om tvangsmulkt hadde kravene til flimmerverdier blitt strengere som følge av leveringskvalitetsforskriftens ikrafttredelse. Det ville dermed ikke være tilstrekkelig å overholde grenseverdiene som ble lagt til grunn i 1999. Det ble imidlertid understreket i NVEs brev 12. mai 2011 at tvangsmulktvedtaket ikke var rettet mot overskridelser i leveringskvalitetsforskriften og at fremtidige klager fra kunder måtte behandles etter leveringskvalitetsforskriften. I OEDs vedtak 15. juni 2011 uttales at «intensjonen med NVEs vedtak av 1999 ble ansett som oppfylt. Departementet bemerket at «tvangsmulktvedtaket relateres til forskriftsmessige krav til flimmernivå. Departementet konstaterer at måleresultatene nå kun unntaksvis er utenfor disse kravene.» Videre viste

departementet til at et akseptabelt nivå av flimmerintensitet likevel ville være «avhengig av Celsas drift, kortslutningsytelsen i området, gjeldende driftskobling i Svabo transformatorstasjon samt optimal håndtering av eventuelle anleggsrevisjoner.»

- (122) Nemnda viser til at tvangsmulkten ble opphevet i 2011 som følge av at det ble funnet en løsning som kunne aksepteres etter en konkret vurdering med utgangspunkt i forholdene slik de var den gang. Celsa investerte i forvarmingsanlegg og Statnett tillot spesialregulering hvor Celsa kunne beslaglegge betydelig mer kapasitet i nettet enn de selv brukte, for å begrense flimmerproblemet for andre nettkunder. Selv om denne løsningen ut fra de faktiske forholdene ble akseptert i 2011, er det en kjensgjerning at flimmerverdiene aldri kom under grenseverdiene i leveringskvalitetsforskriften og at det i økende grad kommer inn klager fra nettkunder på flimmerproblemet. Nemnda er enig med RME i at disse klagenes må behandles etter gjeldende krav i leveringskvalitetsforskriften.
- (123) I denne saken er det etter nemndas syn ikke snakk om å omgjøre OEDs vedtak fra 2011, men å vurdere om det er grunnlag for å beslutte at Celsa i 2025 er ansvarlig for å fjerne eller dempe de flimmerverdiene som direkte forårsakes av Celsas virksomhet. Nemnda kan ikke se at det er kommet frem noe nytt i denne saken som endrer nemndas vurdering av dette spørsmålet i vedtaket 14. november 2022. Det skal tillegges vekt at Celsa tidligere har gjort en relativt kostbar investering for å utbedre problemet, og at de kan ha innrettet seg i tillit til at dette var tilstrekkelig tiltak på deres hånd. Samtidig er overskridelse av krav til flimmerverdier i leveringskvalitetsforskriften et pågående problem som aldri ble fjernet ved Celsas investeringer i forvarmingsanlegg i 2008. Dette tiltaket ble godkjent som løsning i 2011, i kombinasjon med deling av samleskinner i Svabo. Deling av samleskinnene tillot Celsa å beslaglegge mer kapasitet enn de ellers ville trengt, siden dette hadde positiv virkning for flimmerproblematikken. I saken er det pekt på nye omstendigheter som er kommet til siden det opprinnelige pålegget. Blant annet er det plassert ut flere spenningskvalitetsmålere som gjør at en i dag har et bedre bilde av det reelle omfanget av flimmerproblemet. Siden den gang har det også oppstått nye behov og de offentligrettslige kravene til flimmer er innskjerpet. Grunnet økt etterspørsel i området vil nettselskapene levere mer i nettet og det er ikke ønskelig å opprettholde løsningen med delte samleskinner i Svabo da dette hindrer andre kunder i å benytte kapasitet som i dag er beslaglagt av Celsa. Dermed brister en av forutsetningene for det gamle vedtaket i 2011. Det er ikke nødvendigvis slik at de tiltakene som ut fra en totalvurdering ble ansett som samfunnsmessig forsvarlige for å dempe et problem i 2011, skal anses som tilstrekkelige i all fremtid.

6.2.2 Krav endrer seg i takt med samfunnsutviklingen

- (124) Celsa opplyser at de ikke har endret sin drift siden 2011. Etter nemndas syn må det kunne legges til grunn av Celsa at et kostbart tiltak som Celsa fikk aksept for og derved gjennomførte i 2008 skal ha en viss varighet så fremt forholdene forblir uendret på Celsas hånd. Det tidligere pålegget, og den aksepterte løsningen, utelukker ikke i enhver henseende at Celsa i ny sak kan utpekes som utbedringsansvarlig for brudd på krav til flimmer. Dette må gjelde i større grad når situasjonen er at Celsa aldri fjernet flimmerproblemet helt, men kun reduserte dette til et nivå som myndighetene på daværende tidspunkt valgte å akseptere som et kompromiss. Det er tale om et løpende brudd på forskriften og det må forventes at det stadig vil komme nye krav og reguleringer som næringslivet må tilpasse seg. Blant annet har brukerne av nettet i dag mer utstyr som er sensitivt for spenningsvariasjoner. Det som ble ansett som tilstrekkelige tiltak i 2011

vil ikke nødvendigvis anses slik i 2025 eller senere. Tilsvarende må en industribedrift også forvente at eksisterende utslippskrav ytterligere kan strammes inn frem i tid, i takt med endrede miljøkrav.

- (125) Hvordan ansvaret skal fordeles mellom relevante aktører når det gjelder å etterleve krav til spenningskvalitet, er en kompleks problemstilling som også er aktuell utenfor Norges grenser. Nemnda viser i denne forbindelse til europanormens omtale av «*Special nature of electricity*» s. 35-36 som illustrerer nettkundenes rolle: «*It is a particular feature of electricity that, with respect to some of its characteristics, its quality is affected by the user rather than by the producer or network operator. In these cases, the network user is an essential partner of the network operator, in the effort to maintain the quality of electricity.*»
- (126) Council of European Energy Regulators (CEER) og Energy Community Regulatory Board (ECRB) gir uttrykk for det samme i 7th CEER-ECRB Benchmarking report on the quality of electricity and gas supply 2022 (Kap. 3.4 «*Regulation of voltage quality*», nederst side 118):
- «As stated in the previous Benchmarking Reports, VQ [Voltage Quality/spenningskvalitet, nemndas anm.] is a technically complex component of the quality of supply. Monitoring of disturbances, as well as choosing appropriate indicators and setting their limits are of paramount importance in the VQ regulation. This regulation must consider both the costs for consumers due to equipment damage or malfunctioning and any increase in tariffs due to improvements in the electrical grid. The consequences and level of disturbances are determined by multiple stakeholders which can make it difficult to lay the responsibility on a single stakeholder.»*
- (127) I rapporten vises det til at alle landene enten anvendte europanormen direkte, eller reguleringer basert på denne. Videre hadde de fleste landene (ca. 58 prosent) nasjonalt regelverk som direkte eller indirekte satte maksgrenser for spenningsforstyrrelser, tilsvarende utslippsgrenser for enkeltkunders anlegg, jf. s.147. Rapporten anbefalte at landene som ikke hadde slik regulering burde vurdere å innføre ansvarsfordeling mellom Distribution System Operator (DSO) og Transmission System Operator (TSO) og sluttbrukere i nasjonale reguleringer.
- (128) Videre viser nemnda til endringer i leveringskvalitetsforskriften som trådte i kraft 1. februar 2025. I RME Rapport 8/2024 punkt 4.11.2 uttalte RME at det var behov for å beholde gjeldende regulering av flimmer i § 3-5 og at de ikke ville legge frem forslag om å harmonisere med europanormen på dette punktet. RME foreslo heller ikke endringer i hvem som er ansvarlig etter § 2-1 for å utbedre spenningskvaliteten ved brudd på grenseverdiene.
- (129) I høringsdokument 2/2024 og RME Rapport 8/2024 påpeker RME at det hovedsakelig er nettselskapets ansvar å sikre at forsyningsspenningen til husholdninger med normale apparater er innenfor kravene i leveringskvalitetsforskriften. Dersom det er påvist brudd, må nettselskapet vurdere om nettet klarer å håndtere normalt utstyr. Samtidig påpeker RME at § 2-1 ikke gir noen tydelig føring på når problemer med spenningskvaliteten skyldes at kunden har for krevende utstyr og dermed er utbedringsansvarlig, og at det derfor vil være spørsmål om hva som kan defineres som «*normale elektriske apparater*» og hvilke apparater som kan ansees som «*utfordrende*». RME viser i denne forbindelse til pågående arbeid med å sette grenser for hva som er «*utfordrende elektriske apparater*»

eller «*krevende utstyr*», slik at ikke kravet til nettstyrken blir unødig høyt og kostbart. Blant annet trekkes det frem en foreslått definisjon fra forskningsprosjektet Spesnett, utført av SINTEF Energi og med støtte fra flere nettselskap. Det opplyses i RME Rapport 8/2024 under punkt 4.1.4 at en slik definisjon er ment å være en veiledning for nettselskapene som de kan støtte seg på når de mottar klagesaker hvor de må vurdere hvem som er utbedringsansvarlig. Videre er RME enig med høringsinstanser som har påpekt at en slik definisjon kan gjøre det enklere å avklare forventninger og løsninger der kunder vil tilknytte utstyr. RME opplyste også at de tok med seg innspillene fra høringsinstanser som tok opp nettbransjens arbeid med støykvoter ved tilknytning av kunder med potensiale for å påvirke spenningskvaliteten i nettet.

- (130) Selv om disse uttalelsene ikke har direkte betydning for saken som nemnda skal behandle, vil nemnda peke på at saken gjelder et område i utvikling og at det vil være påregnelig at krav til å begrense spenningsforstyrrelser tydeliggjøres eller endres i takt med nye samfunnsmessige behov. Som Linea har påpekt i sine merknader, er det for øvrig lite trolig at et nettselskap ville tillate Celsa nytilknytning til nettet i dag, uten at Celsa gjennomførte tilstrekkelige tiltak for å redusere spenningsforstyrrelsene fra ovnen. Samtidig er det klart at andre hensyn til forutsigbarhet gjør seg gjeldende for et etablert selskap som lenge har vært tilknyttet nettet, spesielt når det også tidligere er gjennomført kostbare tiltak for å begrense skadevirkningene fra stålovn.
- (131) Som en oppsummering på dette punktet vil nemnda fremheve at Celsa etter investeringen i 2008 kunne ha en berettiget forventning om at investeringen i de avhjelpende tiltakene skulle ha en viss varighet dersom Celsas virksomhet fortsatte uendret. Varigheten vil påvirkes av flere forhold. Sentralt i denne saken er at Celsa i 2008 kun fjernet flimmeret til et nivå som departementet til slutt fant å kunne akseptere ut fra det som fremstår som en bred samfunnsmessig vurdering. Det faktum at Celsa ikke tilfredsstilte kravet for fjerning av flimmer fullt ut i 2011 kan også innvirke på hvilken forventning Celsa bør ha til hvor lenge det utførte tiltaket kan forventes å frita Celsa for ytterligere tiltak. I tillegg er Celsa generelt, som alle andre, eksponert for endrede myndighetskrav. Også slike endringer vil påvirke adgangen til å påberope seg tidligere godkjenninger. Celsa kan derfor etter nemndas syn ikke høres med at tiltaket i 2008 for all fremtid skal fristille virksomheten fra å etterkomme offentligrettslige krav til nivå på flimmer.

6.3 Utbedringsansvaret

- (132) Leveringskvalitetsforskriften gjelder *«for den som helt eller delvis eier, driver eller bruker elektriske anlegg eller elektrisk utstyr som er tilknyttet det norske kraftsystemet, samt den som i henhold til loven er utpekt som systemansvarlig»*, jf. § 1-2. Som tidligere slått fast i nemndas vedtak 14. november 2022, er det på det rene at klager er omfattet av forskriftens bestemmelser, da klagers stålovn er tilknyttet kraftnettet til Svabo.
- (133) Flimmer er i forskriften § 1-4 nr. 12 definert som *«Den synlige variasjon i lys hvor luminansen eller spektralfordelingen varierer med tiden»*. Videre er flimmerintensitet definert i § 1-4 nr. 13 *«ved UIE-IEC flimmermålemetode og beregnes ved de følgende størrelser:*
- a. *Korttids intensitet (Pst) målt over en periode på ti minutter.*
 - b. *Langtids intensitet (Plt) beregnet ut fra 12 Pst-verdier over et to timers intervall, i henhold til følgende uttrykk:*

$$P_{lt} = \sqrt[3]{\sum_{i=1}^{12} \frac{P_{sti}^3}{12}}$$

»

(134) Kravene til flimmerintensitet fremgår deretter av § 3-5, som lyder:

«§ 3-5. Flimmerintensitet

Nettselskap skal sørge for at flimmerintensitet ikke overstiger følgende verdier i tilknytningspunkt med det respektive nominelle spenningsnivå, U_N , for det respektive tidsintervall:

	$0,23 \text{ kV} \leq U_N \leq 35 \text{ kV}$	$35 \text{ kV} < U_N$	<i>tidsintervall</i>
<i>Korttidsintensitet av flimmer, P_{st} [pu]</i>	1,2	1,0	95 % av uken
<i>Langtidsintensitet av flimmer, P_{lt} [pu]</i>	1,0	0,8	100 % av tiden

Flimmerintensitet som skyldes jord- eller kortslutninger i nettet, innkobling av transformatorer eller gjeninnkobling etter feil, omfattes ikke av grenseverdiene oppstilt i første ledd.»

(135) Det er på det rene at forskriftens bestemmelser om flimmerintensitet ikke er overholdt. I henhold til § 3-5 «skal» nettselskap sørge for at flimmerintensitet ikke overstiger de oppgitte verdiene.

(136) Samtidig er utbedringsansvaret regulert i leveringskvalitetsforskriften § 2-1, som på tidspunktet for vedtaket lød:

«§ 2-1. Utbedring

De som omfattes av denne forskriften skal ved hendelser i egne anlegg, som medfører avbrudd eller redusert leveringskapasitet til sluttbrukere, gjenopprette full forsyning til de aktuelle sluttbrukerne uten ugrunnet opphold. Tilknytningspunkt av betydning for liv og helse skal prioriteres.

De som omfattes av denne forskriften skal ved hendelser i egne anlegg, som gjør at kraftverk ikke kan levere kraft til nett, utbedre forholdet uten ugrunnet opphold.

De som omfattes av denne forskriften skal, dersom deres anlegg er skyld i at bestemmelsene i denne forskriften ikke kan overholdes, utbedre forholdet uten ugrunnet opphold. Utbedringsplikten gjelder ikke for nettkunder, dersom grenseverdiene kun overskrides i eget tilknytningspunkt, og tilknyttet nettselskap ikke opplever problemer som følge av dette.

Det kan ikke kreves særskilt vederlag for plikter i henhold til første til tredje ledd.»

(137) Nemnda gjør oppmerksom på at ordlyden er endret med virkning fra 1. februar 2025 slik at ordet «forholdet» i tredje ledd første setning er erstattet med «spenningskvaliteten». RMEs begrunnelse for å endre ordlyden var «å gjøre det tydeligere, og enklere å lese

bestemmelsen», jf. RME Høringsdokument nr. 2/2024 *Forslag til endring i forskrift om leveringskvalitet i kraftsystemet* punkt 2.1.2.3.

- (138) Det grunnleggende spørsmålet for nemnda er det samme som under behandlingen i 2022, altså om klagers anlegg er «*skyld i*» brudd på kravene til flimmerintensitet jf. § 2-1 tredje ledd jf. § 3-5 første ledd, og den eventuelle rekkevidden av utbedringsansvaret, sett opp mot andre aktørers ansvar og den investeringen som Celsa gjorde i 2008 for å avbøte flimmerproblemet. I tillegg må det tas stilling til anførselene om hvorvidt utformingen av det påklagede vedtaket er i tråd med forvaltningsrettslige og EØS-rettslige krav.
- (139) Celsa har anført at RME i vedtaket legger feil faktum til grunn når Celsas stålovn identifiseres som eneste årsak til flimmerproblematikken og at det er en rekke samvirkende årsaker til brudd på kravene om flimmerintensitet, blant annet lav kortslutningsytelse i nettet. Både Statnett og Linea har påpekt at Celsa her ikke skiller mellom årsaker til flimmer og faktorer som reduserer/demper flimmer. Etter RMEs syn er Celsa den primære årsaken til at krav til flimmerintensitet ikke overholdes da de forhøyede flimmerverdier har sin opprinnelse i Celsa sitt anlegg, og på denne bakgrunn kom RME til at Celsa kunne utpekes som utbedringsansvarlig etter § 2-1. Nemnda slutter seg til denne vurderingen.
- (140) Som nemnda påpekte i vedtak 14. november 2022 avsnitt 142, tilsier ordlyden «*er skyld i*» at det kreves en årsakssammenheng mellom det tilknyttede anlegget og brudd på forskriftens bestemmelser. Videre følger vurderingen av årsakssammenheng den alminnelige betingelseslæren, jf. Rt 1992 side 64 (P-pilledom II) samt etterfølgende rettspraksis. Etter en totalvurdering konkluderte nemnda i avsnitt 145 med at det mest sannsynlig var klagers anlegg som hadde bidratt til de høye flimmernivåene. Blant annet var det påvist at bakgrunnsflimmer i disse nettområdene ikke overskrider grenseverdiene i § 3-5 når ståloven ikke er koblet på. Selv om det skulle foreligge andre faktorer som påvirker omfanget av flimmerproblemet, legger nemnda til grunn at ståloven i dette tilfellet er en nødvendig betingelse for at flimmeret oppstår. Tenkes driften til Celsa borte, vil flimmernivåene med stor sannsynlighet også være innenfor forskriftens grenser. Nemnda er fremdeles enig med RME i at klager i utgangspunktet oppfyller vilkårene for å være utbedringsansvarlig etter § 2-1.

6.3.1.1 Forurensar betaler-prinsippet

- (141) RME uttaler i 2024-vedtaket at både opphør av brudd på krav til flimmerintensitet, og etablering av nettanlegg for økt kapasitet, vil være nødvendig for at krav til henholdsvis leveringskvalitet og tilknytning av kunder skal overholdes. Samtidig gjelder denne saken etter RMEs syn kun utbedringsplikt etter leveringskvalitetsforskriften § 2-1 for brudd på krav til spenningskvalitet. Videre hevder RME at fastsettelse av utbedringsansvar skal gjøres ut fra prinsippet om forurensar betaler, jf. leveringskvalitetsforskriften § 2-1, og at «*[...] hva som samfunnsøkonomisk sett er optimal løsning, ikke er avgjørende for spørsmålet om hvem som er utbedringsansvarlig etter leveringskvalitetsforskriften.*», se vedtakets punkt 6.1.3. *Om å utrede den samfunnsøkonomisk optimale løsningen.*
- (142) Det fremgår ikke et tydelig «*forurensar betaler*»-prinsipp av ordlyden i § 2-1, men det foreligger likevel uttalelser i forarbeidene som kan tyde på at det var slik bestemmelsen opprinnelig var ment å praktiseres. Ordlyden «*skyld i*» synes ikke å ha vært en del av det opprinnelige forslaget til forskrift som ble sendt på høring i NVE dokument nr. 3-2004 *Leveringskvalitet i kraftsystemet*. Den foreslåtte ordlyden i bestemmelsens første ledd var:

«De som omfattes av denne forskriften skal ved feil eller andre mangler ved eget anlegg eller utstyr, som medfører kapasitetsbegrensninger i nettet, avbrudd eller at bestemmelsene i denne forskriften ikke kan overholdes, for egen regning utbedre forholdet uten ugrunnet opphold.»

- (143) I merknadene til § 2-1 om utbedring s. 60-61, uttales *«Som hovedregel skal den som helt eller delvis eier, bruker eller driver utstyr som reduserer leveringskvaliteten i nettet også ordne opp i forholdet.»* Videre pekes det på at:

«Feil eller andre mangler ved eget anlegg eller utstyr omfatter typisk teknisk svikt i anleggsdeler og skader på grunn av påvirkning utenfra. Feil eller andre mangler ved eget anlegg eller utstyr kan også skyldes at elektriske anleggskomponenter er justert eller innstilt slik at de ikke virker som forutsatt, eller at de har en så dårlig kvalitet eller er av en slik karakter at de forringer leveringskvaliteten på en måte som gjør at de foreslåtte minstekrav ikke kan overholdes. Begrepene feil eller andre mangler ved eget anlegg eller utstyr er derfor ment å omfatte alle forhold som medfører avbrudd, kapasitetsbegrensninger eller at det genereres spenningsforstyrrelser ut over de grenser som forslaget inneholder.»

- (144) I den endelige forskriften ble ordlyden *«feil eller andre mangler»* erstattet med *«skyld i»* og plassert i bestemmelsens annet ledd. NVE kommenterte endringen slik i NVE Dokument 13-2004 Forskrift om leveringskvalitet i kraftsystemet *Endelig forskriftstekst og merknader til innkomne høringskommentarer*:

«NVEs intensjon med dette leddet er ikke å begrense omfanget til kun å gjelde feil eller mangler, noe som også ble utdypet i [høringsdokumentet, nemndas anm.], side 60. NVE har sett behov for å klargjøre dette i selve forskriftsteksten, slik mange av høringsinstansene også har sett behov for.»

- (145) Det ble også kommentert at *«I tillegg er det økonomiske ansvaret trukket ut og plassert i et tredje ledd»*. Tredje ledd lød etter dette *«Det kan ikke kreves særskilt vederlag for plikter i henhold til første og annet ledd.»* Denne formuleringen tilsvarende någjeldende fjerde ledd, som lyder *«Det kan ikke kreves særskilt vederlag for plikter i henhold til første til tredje ledd»*. Nemnda merker seg for øvrig at RME nylig vurderte om det var aktuelt å tydeliggjøre denne formuleringen i arbeidet med endringer i leveringskvalitetsforskriften, jf. RME Høringsdokument nr. 2/2024. Det ble ikke foreslått en endring i ordlyden, men RME kommenterer at den som har ansvaret etter § 2-1 første til tredje ledd *«må betale for kostnaden ved å gjenopprette eller utbedre forsyningen. Ved hendelser i nettselskapets anlegg som forårsaker avbrudd, for eksempel at et tre faller over linjen, må nettselskapet betale for kostnaden ved gjenoppretting.(...) Det samme gjelder kostnader som følger av at nettselskapet er ansvarlig for å utbedre spenningskvaliteten til en kunde. Tilsvarende må en sluttbruker som forårsaker problemer med spenningskvaliteten hos naboene, ta kostnaden ved å utbedre forholdet.»*

- (146) Når det gjelder den tiltenkte ansvarsfordelingen mellom aktørene viser nemnda til følgende uttalelser i NVE høringsdokument 3 – 2004 punkt 4.3 Generelle bestemmelser, hvor NVE opplyste at de fant det *«nødvendig å foreslå noen generelle bestemmelser for å klargjøre ansvarsforhold mellom ulike aktører knyttet til leveringspålitelighet og spenningskvalitet.»* NVE uttalte:

«4.3.1 Utbedring

Det er viktig at full [forsyning] til sluttbrukere gjenopprettes uten ugrunnet opphold, når disse opplever avbrudd eller innskrenkninger i levert energi. Når sluttbrukere opplever redusert spenningskvalitet som er dårligere enn de grenseverdier som fremgår av forslag til forskrift, er det også viktig at spenningskvaliteten gjenopprettes uten ugrunnet opphold. NVE har derfor funnet det nødvendig å foreslå en bestemmelse som sier at [utbedring] av forringet leveringskvalitet skal skje uten ugrunnet opphold og at den eller de som er ansvarlig for dette, skal iverksette aktuelle midlertidige løsninger for å avhjelpe situasjonen. Krav til utbedring av forhold som forringer leveringskvaliteten i kraftsystemet, er også begrunnet under kapittel 4.1.

(...) Bestemmelsen er videre nødvendig for å kunne fatte vedtak overfor nettkunder som forringer leveringskvaliteten i kraftsystemet. Ved feil eller hendelser i eget nettanlegg, som kan medføre at kravene til leveringskvalitet ikke kan overholdes, skal nettselskapet kontaktes. Nettselskapet må avklare hvorvidt de aktuelle anlegg fortsatt kan være tilknyttet nettet og om nettselskapet på noen måte kan avhjelpe situasjonen ved å utføre driftskoblinger i egne anlegg. Dette kan eksempelvis gjelde for et industrianlegg som har installert harmonisk filter og lignende. Ved havari av det harmoniske filteret, er det ikke gitt at produksjonen i industrianlegget kan opprettholdes uten at forstyrrelsesnivået i overliggende nettanlegg overskrider krav til spenningskvalitet foreslått i forskrift om leveringskvalitet. NVE har funnet det nødvendig å foreslå en bestemmelse som pålegger den enkelte aktør å informere om slike hendelser.

NVE ønsker å presisere at nettselskapene så langt som mulig skal utføre driftskoblinger for å minimere omfanget av forhold som reduserer leveringskvaliteten i systemet, selv om det er andre aktører enn dem selv som er årsak til den forringende leveringskvaliteten. NVE har derfor gitt en bestemmelse i forskriften om dette.

- (147) Nemnda viser til at bestemmelsen om at nettselskapet så langt som mulig skal utføre driftskoblinger i eget anlegg for å begrense omfanget av de forholdene som omfattes av § 2-1, § 2-2 og § 2-3, er tatt inn i forskriftens § 2-4.
- (148) Selv om nemnda finner støtte i forarbeidene for at en kan ha ment å legge et «forurensers betaler»-prinsipp til grunn ved utpekingen av en utbedringsansvarlig, viser uttalelsene i forarbeidene at også andre aktører har et ansvar, blant annet for å minimere omfanget av eksempelvis flimmer, selv om ikke det er forhold på deres side som gir opprinnelse til flimmeret. Når det gjelder utbedringsansvarets rekkevidde må det derfor trekkes en grense mot eventuelt ansvar som andre aktører har etter annet regelverk. I denne sammenheng må det tas stilling til i hvilken grad utbedringsansvaret etter leveringskvalitetsforskriften § 2-1 må sees i sammenheng med nettselskapenes ansvar etter §§ 2-4 og 3-5, eventuelt også annet regelverk.
- (149) Nemnda legger også til grunn at prinsippet om at «forurensers betaler» er i samsvar med et mer alminnelig prinsipp om at den som rettsstridig volder skade også må avbøte denne. I forhold til Celsa vil nettselskapenes bidrag i første rekke være knyttet til å medvirke teknisk til at den skadevoldende handlingen («forurensingen»/flimmeret) opphører. Plikt til å medvirke teknisk er ikke det samme som økonomisk ansvar.

6.3.2 Utbedringsansvarets rekkevidde

6.3.2.1 *Forholdet mellom nettselskapets ansvar etter § 3-5, utbedringsansvaret etter § 2-1 og nettselskapets ansvar for å utføre koblinger i eget anlegg etter § 2-4 og annet regelverk*

(150) Utgangspunktet i leveringskvalitetsforskriften er at nettselskap skal «sørge for» at flimmerintensiteten holder seg innenfor de forskriftsfastsatte kravene, jf. leveringskvalitetsforskriften § 3-5. Nettselskap har dermed et overordnet ansvar for at flimmerverdier holdes innenfor de forskriftsbestemte kravene. Ordlyden utpeker nettselskapet som ansvarlig for å iverksette tiltak, men gir ikke noen føringer for hvordan et nettselskap skal sørge for å overholde disse kravene, herunder om andre aktører skal bidra teknisk eller økonomisk for at kravene skal kunne overholdes. Nemnda viser til at det er den som er «skyld i» at forskriftskravene ikke overholdes som har utbedringsansvar etter § 2-1. Parallelt med dette fastsetter § 2-4 at «Nettselskap skal så langt som mulig utføre koblinger i egne nettanlegg for å begrense omfanget av de forholdene som omfattes av § 2-1, § 2-2 og § 2-3.» Bestemmelsen i § 2-4 pålegger etter nemndas syn en plikt for nettselskapet til å optimalisere egne koblinger for å begrense flimmer. Et nettselskap har i utgangspunktet plikt til å ta de grepene som er de enkleste, mest effektive og samfunnsmessig rasjonelle. Selv om nettselskapet etter bestemmelsen har en plikt til å bidra, fratar likevel ikke dette andre aktører ansvaret for hovedårsaken til problemene etter § 2-1. Forurensere er heller ikke fritatt fra å bekoste tiltaket selv om det skulle være slik at flimmerproblematikken best avhjelpes ved tiltak et annet sted enn hos forurensere.

6.3.2.2 *Vurderingen av «samfunnsmessig rasjonell»*

(151) Det er et sentralt hensyn bak energiloven og leveringskvalitetsforskriften at det skal utarbeides samfunnsmessig rasjonelle løsninger. Energiloven skal sikre at «produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi» foregår på en «samfunnsmessig rasjonell måte», og herunder skal det tas hensyn til «allmenne og private interesser» som blir berørt, jf. § 1-2. På samme måte skal også leveringskvalitetsforskriften bidra til å «sikre en tilfredsstillende leveringskvalitet» i det norske kraftsystemet, og en «samfunnsmessig rasjonell drift, utbygging og utvikling av kraftsystemet». Også her skal det tas hensyn til «allmenne og private interesser» som blir berørt, jf. § 1-1. Spørsmålet er hvilken betydning målet om «samfunnsmessig rasjonell måte» og «samfunnsmessig rasjonell drift, utbygging og utvikling av kraftsystemet» får i denne konkrete saken, og hvordan «allmenne og private interesser» som berøres skal ivaretas.

(152) Ved formuleringene «samfunnsmessig rasjonell» og «allmenne interesser» ville en «sikre en balansert avveining av eksisterende og nye hensyn», jf. departementets uttalelse i Ot.prp.nr.56 (2000-2001) Om lov om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. (energiloven). Videre uttales det at loven «omfatter hele kjeden fra energiproduksjon til energibruk.» Videre skal Energimyndighetene «sikre at hele ressursstrømmen for energi foregår på en samfunnsmessig rasjonell måte. Med forslaget understrekes energimyndighetenes ansvar for det totale energisystem, herunder vurderinger og virkemidler knyttet til bruk og utnyttelse av energi.»

(153) Departementet uttalte også følgende i merknad til energilovens formålsbestemmelse, i Ot.prp.nr.43 (1989-1990) Om lov om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. (Energiloven):

«Formålet med loven er å sikre at produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi skjer samfunnsmessig rasjonelt. Det skal i den sammenheng tas hensyn til berørte allmenne og private interesser, herunder hensyn til miljøet.

Hovedmålsetningen for loven vil være å ivareta hensynet til riktig ressursbruk i produksjon og fordeling av energi. Lovreglene må legge til rette for organisasjonsmessige forhold i energiforsyningen som sikrer en samfunnsøkonomisk riktig tilpasning i produksjon og fordeling. Loven skal legge rettslig grunnlag for en effektivisering av kraftmarkedet. Loven skal ivareta hensynet til forbrukernes interesser.»

- (154) Hensikten med bestemmelsen er at balansen mellom hensynet til effektiv drift av nettet og viktige allmenne og private interesser, herunder forbrukerinteresser, ivaretas. I «allmenne interesser» inngår blant annet hensynet til næringsliv, jf. Ot.prp.nr.43 (1989–1990).
- (155) Etter nemndas syn må det i denne saken være relevant å legge vekt på en industrikundes behov for forutsigbarhet knyttet til fremtidig forretningsvirksomhet. Hensynet til de andre kundene i nettet kommer også inn her, både fordi en rekke av disse er berørt av flimmer med opprinnelse i stålloven, men også fordi den nåværende løsningen lar Celsa beslaglegge stor overføringskapasitet som de ikke benytter, gjennom delingen av samleskinnene i Svabo.
- (156) Nemnda påpekte i vedtaket 14. november 2022 at det ville skape svært lite forutsigbarhet for aktørene i nettet dersom nettselskapene eller systemansvarlig kunne komme med nye og tyngende krav som endrer forutsetningene for drift vesentlig innenfor korte intervaller. Etter nemndas syn kunne det neppe settes en absolutt grense for hvor lenge en slik investering kunne anses å være grunnlag for å si at saken er endelig avgjort, men det ville i utgangspunktet være naturlig å se hen til en normal avskrivningsperiode. Nemnda sa seg også enig med RME i at det ikke nødvendigvis var mest samfunnsmessig rasjonelt at brukere av nettet over tid skulle pålegges høyere nettkostnader som følge av Statnetts spesialreguleringer for de særlige forholdene knyttet til Celsas virksomhet. Det var mulig at det ville være samfunnsmessig mest rasjonelt å gjennomføre endringer hos Celsa. Dette måtte imidlertid avveies og vurderes opp mot hvilke andre tiltak som ville være mulig å gjennomføre og som ville avhjelpe situasjonen. I tillegg måtte det vurderes nærmere hva som var den samfunnsmessig mest rasjonelle løsningen av Statnetts behov for ny tilknytning, og hvem som skulle bære kostnadene ved den løsningen som velges. Det ble påpekt av nemnda at den konkrete vurderingen av hvor betalingsansvaret skulle plasseres, måtte foretas i lys av de investeringene klager foretok i dialog med myndighetene i 2008, vedtaket i 2011 og de plikter nettselskapene har etter gjeldende regelverk. Som nevnt fjernet ikke investeringen hele flimmerproblemet, og Celsas forventninger må avstemmes mot dette.

6.3.2.3 Vurderingen av eventuelle andre årsaker til flimmerproblemet

- (157) Nemnda viser til at RME i 2024-vedtaket har vurdert om andre aktører enn Celsa i dette tilfellet kan utpekes som utbedringsansvarlig etter § 2-1 og i hvilken grad det vil være mulig for dem å gjøre tiltak i eget anlegg i henhold til leveringskvalitetsforskriften § 2-4 og systemansvarsforskriften. RME har i større grad redegjort for muligheten til å gjennomføre alternative tiltak. RME uttaler i vedtaket 25. juni 2024 at det ikke er realistisk at Statnett og Celsa blir enige om hvorvidt det uansett må gjennomføres

flimmerkompenserende tiltak hos Celsa, eller om det må gjennomføres en større mulighetsstudie der nettutvikling og eventuelle flimmerkompenserende tiltak sees i sammenheng. RME begrunner så hvorfor de mener andre tiltak som har vært nevnt i prosessen ikke kan vurderes i forkant av tiltak hos Celsa. Blant annet viser RME til at direktetilknytning av Celsa til 420 kV-nettet forutsetter etablering av ny 420 kV-ledning, og at RME ikke har kompetanse til å foreslå å vedta eller pålegge et slikt tiltak og dermed omgå NVEs konsesjonsprosess, i en uenighetssak om overholdelse av leveringskvalitetsforskriften. Videre har RME vurdert det som overveiende sannsynlig at nettkunders eksponering for flimmer vil øke fra nåværende nivå dersom transmisjonsnettet i Rana forsterkes uten at det samtidig blir gjort flimmerkompenserende tiltak. Etter RMEs vurdering underbygges dette av resultatene fra test av sammenkobling av samleskinner i Svabo. RME fant ikke grunn til å betvile Digsilents konklusjon om at det ikke er realistisk å utbedre flimmerproblemet med nettførsterkning alene.

- (158) Nemnda er enig med Celsa i at bildet er sammensatt. Det er allikevel ikke tvil om at Celsas own skaper forstyrrelser og er hovedårsak til flimmerproblemene. Samtidig blir risikoen for flimmerproblemer påvirket av bakgrunnsflimmer og kortslutningsytelse i nettet. Celsa har som nevnt hovedansvaret for å avbøte flimmerproblemet som har opprinnelse i deres stålovn. Nemnda legger til grunn at det i dag ikke vil være tilstrekkelig å gjøre eksterne samfunnsøkonomisk forsvarlige grep for å løse problemet med flimmer, og at det vil være nødvendig å gjennomføre tiltak på Celsas side, selv om Celsa også i 2008 gjorde investeringer for å dempe flimmeret. Hva som vil være den mest samfunnsmessig rasjonelle løsningen berører flere faktorer, som bygging av flere linjer og energiplanlegging. Det handler ikke bare om flimmer fra Celsa, men også om nettets generelle kvaliteter til å møte økte leveransekrav. På dette området har ikke Celsa alene ansvaret. Etter nemndas syn ville en løsning som aktørene hadde funnet frem til i fellesskap foretrekkes, men per i dag har foretakene ikke klart å bli enige om hvilke tiltak som må iverksettes og i hvilken rekkefølge. Samtidig består problemet med flimmer fra Celsas virksomhet. Dette er bakgrunnen for at saken er tatt inn til RME og senere Energiklagenemnda for avgjørelse. Saken er nå for andre gang kommet inn til nemnda.
- (159) Svabo og Celsa har også bidratt til at det i dag foreligger mer kunnskap om effekten av en STATCOM. Disse har finansiert en rapport fra Hitachi, som så på det isolerte mulighetsrommet for en STATCOM. Nemnda forstår det som at rapporten viser at en STATCOM vil bringe Consteel-drift under grenseverdiene i forskriften, uavhengig av kortslutningsytelsen. Imidlertid ville flimmerv verdiene ved kaldstart være mer avhengig av kortslutningsytelsen. Hitachi vurderte at i et worst case-scenario med lav kortslutningsytelse, ville ikke en STATCOM bringe flimmer under grenseverdiene i forskriften. Nemnda er for øvrig oppmerksom på Celsas bemerkninger om at det var en rekke vurderinger som ikke inngikk i Hitachis oppdrag og at

«konklusjonene rundt framtidig flimmerintensitet i Hitachis rapport er for optimistiske. Konklusjonene tar ikke høyde for bakgrunnsflimmer, framtidig utvikling i bakgrunnsflimmer, vedlikeholdsarbeid i nettet eller risikoen for framtidig reduksjon av minimum kortslutningsytelse.»

- (160) Selv om utbedringsansvaret kan plasseres hos Celsa etter § 2-1 og prinsippet om «forurenser betaler», må det i vedtaket fra myndighetenes side tas hensyn til realismen i det som pålegges Celsa. Å installere en konkret teknisk løsning er ikke en del av vedtaket fra RME. Celsa er selv gitt muligheten til å utarbeide en plan for tiltak. Slik saken er opplyst for nemnda synes det imidlertid å foreligge ett alternativ som er aktuelt å

gjennomføre hos Celsa per dags dato, hvilket er å installere en STATCOM. Det foreligger nå en rapport fra Hitachi hvor det kommer frem at en STATCOM ikke vil bringe flimmerverdiene under forskriftskravene i 100 prosent av tiden. Selv om Celsa skulle investere i en STATCOM, som er et kostbart tiltak, kan også fremtidige flimmerverdier påvirkes av faktorer utenfor Celsas kontroll, for eksempel kvaliteten på transmisjonsnettet. Grensen mellom de tiltak Celsa skal være ansvarlig for, eksempelvis gjennom innkjøp av STATCOM, og de tiltak det er naturlig at nettoperatorene selv bekoster må defineres gjennom den godkjenningsprosessen RME legger opp til. I denne forbindelse er det relevant å vurdere leveringskvalitetsforskriften § 2-4 om nettselskapenes ansvar for koblinger i egne nettanlegg, for å begrense omfanget av utbedringsansvaret etter § 2-1.

- (161) Celsa bør etter nemndas syn sikres en viss forutsigbarhet når de blir pålagt å utvikle en plan for å avbøte flimmerproblemet, og denne planen blir godkjent. Siden resultatene kan være avhengig av forhold utenfor Celsas kontroll, må dette tas med i planleggingen. Nemnda ser da heller ikke bort fra at tiltakene delvis også må bekostes av andre enn Celsa som ledd i det selvstendige ansvaret nettselskapene har for å holde trinn med samfunnsutviklingen og kraftetterspørselen. Forskriften § 2-4 gir rom «for å begrense omfanget av de forholdene som omfattes av § 2-1», og dette må RME ta med i den videre vurderingen når de gjennomgår forslaget til plan som fremlegges av Celsa og i forlengelsen fatter et vedtak som gjør tiltakene bindende for Celsa. RME må ved vurderingen ta stilling til eventuelt behov for å pålegge ytterligere vilkår til planen som foreslås, samt hvorvidt det er aktuelt å vedta pålegg rettet mot andre aktører.

6.3.3 Går vedtaket utover rammene i leveringskvalitetsforskriften § 2-1?

- (162) Nemnda viser til at RME i 2022-vedtaket påla Celsa å utbedre flimmerproblemet innen en konkret frist og det ble presisert at: «Med utbedret flimmerproblem forstås at flimmer fra Celsas virksomhet ikke er til hinder for å tilknytte nytt forbruk i området.» Selv om det ikke var avgjørende for resultatet i nemndas vedtak 14. november 2022, vurderte nemnda om klager overhodet kunne pålegges et utbedringsansvar når kostnadene i realiteten var knyttet til utbygging av nettet, se avsnitt 157-164. Nemnda tok stilling til om leveringskvalitetsforskriften § 2-1 tredje ledd hjemlet et vedtak om utbedring der anleggseier måtte ta ensidig hensyn til, og tilrettelegge for, områdekonsesjonærens utbygging og utvikling av nettet. Nemnda kom til at den konkrete utformingen av RMEs 2022-vedtak medførte at klager alene ble holdt ansvarlig for både omfattende utredninger og utbedringstiltak som ville komme netteierne i området til gode i forbindelse med kapasitetsøkning i nettet. Nemnda fant at RME, gjennom vedtakets utforming, påla klager en ensidig og tidsubegrenset plikt til å foreta investeringer for å sikre nye tilknytninger i Statnetts nett. Nemnda kom på denne bakgrunn til at utformingen av vedtaksteksten gikk utover rammene i bestemmelsen.
- (163) Nemnda viser til at Celsa etter RMEs 2024-vedtak er pålagt å levere en plan innen en viss frist. Videre er det presisert at «Med utbedret flimmerproblem menes det at flimmerverdier med opprinnelse fra ståløyen ikke overskrider grenseverdier i forskrift om leveringskvalitet i kraftsystemet § 3-5.» Oppfyllelsen av pålegget er dermed ikke lenger eksplisitt knyttet til behovet for tilknytning av nytt forbruk, men faktisk utbedring av forholdet, altså kravene til flimmerintensitet jf. leveringskvalitetsforskriften §§ 2-1 tredje ledd og § 3-5 slik forholdene er i dag, før en eventuell utvidelse av nettkapasiteten til andre nettselskaper og sluttbrukere. Utformingen av teksten i RMEs 2024-vedtak går

dermed ikke på samme måte utover rammene i leveringskvalitetsforskriften § 2-1. Nemnda viser ellers til sin vurdering i forrige punkt.

6.4 Anførsel om at RMEs vedtak utgjør myndighetsmisbruk

- (164) Celsa har påpekt at vedtakets egentlige materielle og prosessuelle innhold, inkludert tiltak og implementeringsfrister, i praksis skal fastsettes av RME på et fremtidig tidspunkt etter klagefristens utløp og uten mulighet for rettslig prøving. Celsa har anført at RMEs vedtak er uforholdsmessig og myndighetsmisbruk.
- (165) Leveringskvalitetsforskriften § 5-2 lyder «*Reguleringsmyndigheten for energi kan gi de pålegg som er nødvendige for gjennomføring av denne forskriften*». RME har dermed i utgangspunktet en vid hjemmel for å gi pålegg som er «*nødvendige*» for å sikre at kravene til flimmerverdier i § 3-5 blir overholdt. Et slikt pålegg kan rettes mot Celsa som utbedringsansvarlig etter § 2-1, jf. § 1-2. RMEs kompetanse etter bestemmelsen begrenses blant annet av energilovens og leveringskvalitetsforskriftens formålsbestemmelser, i tillegg til legalitetsprinsippet og forvaltningsrettslige regler.

6.4.1 Myndighetsmisbruk og proporsjonalitet

- (166) Celsa viser til at EØS-rettslig sekundærrett og «*norske*» regler som implementerer disse, må tolkes og anvendes i tråd med de grunnleggende traktatbestemmelsene. Celsa hevder at RME ved dette vedtaket utøver myndighet etter RMEs sektorregulatoriske kompetanse i henhold til EØS-retten, blant annet direktiv 2009/72/EF. Celsa viser til at den EØS-rettslige skranken for forholdsmessighet ikke følger en klassisk misbrukstankegang, men det vil være en forutsetning for vedtakets gyldighet at det er (i) egnet for å nå det formål det søker, og (ii) proporsjonalt for å nå det formålet det søker.
- (167) Nemnda viser til at den ulovfestede læren om myndighetsmisbruk inkluderer et forbud mot at forvaltningen fatter vedtak som etter sitt innhold er åpenbart urimelig. Høyesterett har lagt til grunn at det ikke eksisterer noen generell forvaltningsrettslig forholdsmessighetsbegrensning, jf. Rt. 2008 s. 560 avsnitt 48, hvor Høyesterett også uttalte at «*[r]iktignok kan et forvaltningsvedtak blant annet kjennes ugyldig dersom det er åpenbart urimelig, og i denne vurderingen vil det inngå forholdsmessighetsbetraktninger*». Se også Rt. 2011 s. 304, hvor Høyesterett i avsnitt 56 stadfester at det ikke gjelder et slikt generelt forholdsmessighetskrav i forvaltningsretten, men at «*[d]et er riktig at domstolene på enkelte særlige forvaltningsområder er gitt kompetanse til å underkjenne forvaltningsvedtak dersom det ikke er forholdsmessig*».
- (168) Nemnda finner det ikke nødvendig å ta stilling til hvorvidt RME skal gjennomføre en EØS-rettslig proporsjonalitetsvurdering. Etter nemndas syn er ikke vedtaket i strid med kravene til egnethet, nødvendighet og forholdsmessighet i snever forstand, og RME har uansett foretatt de vurderingene som ville vært påkrevd denne forbindelse. Som vist kan RME kun gi et pålegg etter § 5-2 dersom det er «*nødvendig*» for å gjennomføre forskriften, inkludert § 3-5 om grensene for flimmerverdier og § 2-1 om utbedringsansvaret. RME har vurdert behovet for vedtaket og i denne forbindelse vist til at andre nettkunder er berørt av flimmerproblemet og at Linea mottar klager på dette. Det er også vist til at en i dag har mer informasjon enn tidligere om omfanget av flimmerproblemet. RME har vurdert hvorvidt andre aktører kan utpekes som utbedringsansvarlig og redegjort for hvorfor RME i denne omgang ikke fatter vedtak overfor nettselskapene om å iverksette tiltak for å dempe flimmer med opprinnelse i Celsas stålovn, herunder at eventuelle konsesjonssøknader må behandles av NVE i en

separat prosess. Bestemmelsen om utbedringsplikt reflekterer etter nemndas forståelse også et prinsipp om proporsjonalitet, hvor et ansvar kun kan plasseres hos en nettkunde i den utstrekning denne kundens utstyr forårsaker brudd på forskriften, i dette tilfellet flimmernivåene forårsaket av Celsas stålovn. Nemnda finner det ikke tvilsomt at det må gjøres tiltak på Celsas side for å avbøte flimmerproblemet som har sin opprinnelse i stålovn. Vedtaket er dermed nødvendig for å nå vedtakets mål om at *«flimmerverdier med opprinnelse fra stålovnene ikke overskrider grenseverdier i forskrift om leveringskvalitet i kraftsystemet § 3-5.»*

- (169) Selv om ikke RMEs pålegg gjelder en konkret teknisk løsning, viser nemnda til at det per i dag synes å kun foreligge ett aktuelt tiltak som kan gjøres lokalt hos Celsa og det er å installere et STATCOM-anlegg. Samtidig har Celsa uttrykt tvil omkring hvorvidt et slikt tiltak vil være tilstrekkelig alene, og det er i denne forbindelse pekt på omstendigheter Celsa ikke har kontroll over som vil kunne gjøre at flimmernivåene øker eller forblir på dagens nivå. RME har også erkjent at en STATCOM ikke nødvendigvis vil bringe flimmernivåene under kravene i forskriften:

«RME legger samtidig til grunn at kommersielt tilgjengelig flimmerkompenserende utstyr ikke nødvendigvis vil kunne garantere for overholdelse av forskriftens krav til flimmerintensitet i 100 prosent av tiden. RME vil vurdere dispensasjon fra kravene til flimmerintensitet for de timene kravene ikke kan overholdes selv ved bruk av flimmerkompenserende utstyr på grunn av for lav kortslutningsytelse eller som følge av eventuelle andre forhold Celsa ikke har kontroll over.»

- (170) Nemnda kan likevel ikke se at vedtaket ikke er egnet til å oppnå formålet med å redusere flimmerproblemet som har sin opprinnelse i Celsas stålovn. Vedtaket gjelder Celsas plikt til å oversende en tiltaks- og fremdriftsplan for utbedring av flimmerproblemet. Slik pålegget er utformet innebærer dette en redegjørelse for prosessen frem mot en løsning på flimmerproblemet, herunder de investeringer som må gjøres for avhjelpe flimmeret. Videre fremkommer det at *«Fremdriftsplanen skal godkjennes av RME.»* Etter nemndas syn innebærer dette at RME kan fatte et vedtak som gjør de avhjelpende tiltakene som Celsa foreslår rettslig bindende for Celsa. I denne forbindelse kan RME vurdere behov og adgang til å knytte vilkår til planen som foreslås, samt behov for ytterligere pålegg rettet mot andre aktører.
- (171) Nemnda viser til at blant annet Hitachis rapport viser at en STATCOM vil redusere flimmeret. Riktignok er det sannsynlig at Celsa ikke alene vil kunne utbedre flimmerproblemet på en slik måte at flimmeret alltid ligger under grenseverdiene i forskriften. Dersom dette er tilfellet og enten inngår som ledd i Celsas plan, eller fremkommer som behov etter at planen er gjennomført, vil nettselskapet ha en plikt til å bidra med teknisk løsning for å få eliminert problemet i samsvar med myndighetenes vurderinger. Hvem som skal bære kostnadene i tilknytning til dette må avgjøres konkret.
- (172) Når det gjelder oppfyllelse av vedtaket etter sin ordlyd har RME nevnt at de vil vurdere å gi dispensasjon dersom det ikke lar seg gjøre å bringe flimmerverdiene innenfor kravene i forskriften grunnet forhold utenfor Celsas kontroll. Slik nemnda ser det vil det allerede i forbindelse med godkjenning av planen være rettslig adgang til å gi nødvendige dispensasjoner, eventuelt på nærmere vilkår. Nemnda antar for øvrig at Celsa ikke selv kan søke om dispensasjon med virkning for nettselskapet, dersom det skulle være nødvendig å fritta nettselskapet for ansvar etter § 3-5 som følge av at de flimmerdempende tiltakene ikke bringer flimmernivåene under forskriftens krav i 100 prosent av tiden. En

eventuell dispensasjonssøknad fra Celsa må gjelde Celsas ansvar etter det aktuelle regelverket eller pålegg. Dersom det blir nødvendig at Celsa søker om dispensasjon, legger nemnda til grunn at RME har veiledningsplikt når det gjelder innretningen av en slik søknad.

6.4.1.1 *Anførsel om delegering av utredningsplikten*

- (173) Det følger av forvaltningsloven § 17 første ledd at forvaltningsorganet skal «påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes.» Nemnda la også i vedtaket 14. november 2022 til grunn at det i lys av sakens historikk og kompleksitet måtte stilles krav til grundig utredning, slik at det foreligger et solid grunnlag for et nytt vedtak om utbedringsplikt rettet mot Celsa. Utbedringsplikten innebærer imidlertid ingen krav til at RME skal utrede alle potensielle tiltak før det gis pålegg om utbedring, og det er heller ikke et krav at RME i pålegget skal identifisere hvilke konkrete tiltak Celsa skal gjennomføre for å avbøte problemet med flimmer som har sin opprinnelse i stålloven. Det at Celsa etter vedtaket skal utarbeide en plan som godkjennes av RME før det foretas investeringer, medfører ikke noen delegering av RMEs utredningsplikt. Tvert om innebærer dette at Celsa som kilde til flimmerproblemene vil stå friere til å presentere en begrunnet løsning på problemet, herunder prosessen frem mot en løsning, innenfor de rammer som følger av regelverket og vedtakene i denne saken.
- (174) Dersom Celsa i stedet kun hadde blitt pålagt å utbedre problemet innen en gitt frist, ville dette innebåret en større risiko for Celsa med tanke på resultatet av tiltakene. At det først skal godkjennes en plan, er med på å sikre at Celsa ikke alene tar risikoen for resultatet av gjennomføring av planen. Eksempelvis viser rapporten fra Hitachi at en STATCOM ved kaldstart ikke vil kunne bringe flimmernivåene under forskriftens grenser i alle tilfeller. Samtidig er målet med vedtaket at flimmer med opprinnelse fra stålloven bringes under forskriftens krav. Dersom RME godkjenner en plan som for eksempel involverer at Celsa investerer i en slik STATCOM som spesifisert, og tiltaket virker etter forutsetningene i den godkjente planen, taler dette for at pålegget skal anses oppfylt, selv om ikke flimmerverdien nødvendigvis er brakt under forskriftens krav i alle tilfeller. En slik fremgangsmåte gir handlingsrom for Celsa til å utarbeide en løsning som kommer nærmest mulig målet med vedtaket og det gir forutsigbarhet med tanke på at tiltaket og investeringene vil stå seg. Celsa vil i denne sammenheng også kunne peke på løsninger i nettet som vil kunne bidra positivt med sikte på å eliminere flimmeret eller begrense dette til et nivå som kan aksepteres av myndighetene. Hvem som skal dekke investeringskostnadene utenfor Celsas anlegg må avgjøres konkret.
- (175) Celsa har etter nemndas syn en legitim interesse i å få avklart hvorvidt de ved investering i en STATCOM, samtidig risikerer å måtte gjennomføre ytterligere nye og kostbare tiltak innen kort tid, som følge av faktorer utenfor deres kontroll. Dersom Celsa er den som må ta byrden, og løsningen de får godkjent av RME og deretter gjennomfører virker etter sin hensikt, må Celsa etter nemndas syn kunne innrette seg i henhold til løsningen uten risiko for at det innen kort tid kommer nye pålegg om ytterligere tiltak som medfører kostnader for å utbedre samme problem på nytt. Celsa har etter regelverket plikt til å innrette seg slik at de ikke forårsaker flimmer, men når myndighetene godkjenner løsningen legger nemnda til grunn at partene fremover må samarbeide for å finne en varig løsning på problemet.

6.4.1.2 *Anførsel om at vedtakets egentlige innhold fastsettes uten mulighet for rettslig prøving*

- (176) Nemnda er ikke enig i Celsas anførsel om at RMEs vedtak innebærer at vedtakets egentlige materielle og prosessuelle innhold, inkludert tiltak og implementeringsfrister, i praksis skal fastsettes av RME på et fremtidig tidspunkt etter klagefristens utløp og uten mulighet for rettslig prøving.
- (177) Nemnda viser til at målet med pålegget fremgår av vedtaket og det er opp til Celsa å foreslå tiltak for utbedring på deres side. I dette tilfellet er Celsa pålagt å utarbeide en plan som skal godkjennes av RME. Om vedtaket kun gikk ut på at Celsa skulle utbedre forholdet innen en konkret frist, ville også RME måttet vurdere på et senere tidspunkt om de gjennomførte tiltakene var tilstrekkelige for at pålegget skulle anses oppfylt. Når Celsa i stedet er pålagt å utarbeide en plan før det foretas investeringer, vil dette gi mer forutsigbarhet med tanke på RMEs senere vurdering av om forholdet er utbedret og de dispensasjoner som eventuelt vil være aktuelle i den forbindelse. I vedtaket som er påklaget til nemnda, er Celsa bedt om å utarbeide en fremdriftsplan og har dermed mulighet for å være med på å påvirke kostnadsnivået og sin egen implementeringsfrist.
- (178) Nemnda viser til at RMEs vedtak går ut på at Celsa skal oversende en plan for iverksetting av tiltak. Denne planen skal inneholde en fremdriftsplan for utbedring av flimmerproblemet, og fremdriftsplanen skal godkjennes av RME. Det synes å foreligge behov for informasjon om den videre prosessen, nærmere bestemt hvilken videre saksbehandling RME legger opp til i forlengelsen av at pålegget innfris ved oversendelse av plan fra Celsa. Flere av klagers merknader er knyttet til en oppfatning av at de ikke har noen klagerett når det gjelder beslutninger som blir fattet etter innlevering av planen. Nemnda viser til at gjennomføring av tiltaksplanen og implementeringsfristen kan gjøres bindende for Celsa gjennom et nytt enkeltvedtak, og slik nemnda ser det synes dette å være RMEs intensjon ved at RME i vedtaket uttaler at «*Fremdriftsplanen skal godkjennes av RME*». Før det fattes et slikt enkeltvedtak må naturlig nok også RME foreta en konkret vurdering av de foreslåtte tiltakene. Et enkeltvedtak hvor Celsa pålegges å gjennomføre en plan vil gjelde Celsas «*rettigheter eller plikter*» etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Et slikt enkeltvedtak vil kunne påklages, jf. forvaltningsloven § 28 første ledd. Nemnda viser for øvrig til at eventuelle fremtidige vedtak om tvangsmulkt også kan påklages. Det samme gjelder eventuelle dispensasjonsvedtak eller avslag på søknader om dispensasjon. Celsa beholder klagerett på fremtidige pålegg om utbedring, selv om foretaket er utpekt som utbedringsansvarlig og pålagt å sende en tiltaks- og fremdriftsplan til RME innen en gitt frist.

6.4.2 **Varselet om tvangsmulkt**

- (179) Det følger av forvaltningsloven § 16 annet ledd første setning at «*[f]orhåndsvarslet skal gjøre greie for hva saken gjelder og ellers inneholde det som anses påkrevd for at parten på forsvarlig måte kan vareta sitt tarv.*»
- (180) Etter Celsas syn tilfredsstiller ikke varselet om tvangsmulkt, forvaltningslovens selvstendige og grunnleggende krav til varsel om vedtak, da det ikke er tilstrekkelig presist til at Celsa «*på forsvarlig måte kan vareta sitt tarv*». Konsekvensen er ifølge Celsa at et vedtak om tvangsmulkt under enhver omstendighet ikke kan fattes av RME uten et nytt, forutgående varsel om vedtak.
- (181) Etter nemndas oppfatning må varselet oppfattes som et varsel om tvangsmulkt dersom ikke Celsa leverer en plan innen fristen for oppfyllelse. Nemnda antar at det vil være et

krav at det foreligger en realistisk plan med en viss substans som innebærer entydige løsninger på flimmerproblemet med utgangspunkt i Celsas anlegg, for at denne delen av pålegget skal anses oppfylt. Varselet om tvangsmulkt kan vanskelig tolkes slik at det skal være knyttet til endelig godkjenning av planen eller implementering av tiltakene som er identifisert i planen. Nemnda er enig i at nytt varsel ville være påkrevd før et eventuelt senere vedtak om tvangsmulkt knyttet til disse forholdene. Når det fattes vedtak om godkjenning av fremdriftsplanen kan det også stilles vilkår i tilknytning til vedtaket, eksempelvis om gjennomføring innen en frist. I forbindelse med en slik frist kan det også varsles om tvangsmulkt.

- (182) Fristen for oppfyllelse av pålegget om å oversende en plan innen 1. november 2024 er forbi, og RME har innvilget Celsa utsatt iverksettelse til nemnda har ferdigbehandlet saken. Det er dermed nødvendig for nemnda å fastsette ny dato for oppfyllelse, slik at Celsa plikter å levere plan til RME. Celsa har hatt svært god tid på å forberede tiltak. Etter nemndas syn må det kunne forventes at Celsa forelegger en plan for RME i løpet av fem måneder fra dags dato, selv når det tas hensyn til ferieavvikling mv. i perioden. I samsvar med føringene i RMEs vedtak fastsetter nemnda at en fyllestgjørende plan skal leveres RME for godkjenning innen den 2. oktober 2025. Nemnda finner også grunn til å presisere ordlyden i vedtaket slik at det tydeligere fremgår at den angitte fristen er knyttet til når planen skal være RME i hende. Nemnda viser til at gjennomføring av tiltaksplanen ikke vil være bindende for Celsa uten at det fattes et nytt enkeltvedtak. Nemnda finner likevel grunn til å tydeliggjøre i vedtakets ordlyd at RME skal godkjenne tiltaksplanen. For ordens skyld vil nemnda påpeke at det som følge av nemndas endringer av RMEs vedtak, vil være nødvendig med et nytt varsel fra RME før et eventuelt vedtak om tvangsmulkt knyttet til fristen for å levere en plan som omtalt ovenfor.

7 Vedtak

- (183) Energiklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

1. **Klagen tas ikke til følge.**
2. **Celsa Armeringsstål AS er utbedringsansvarlig etter leveringskvalitetsforskriften § 2-1 for brudd på § 3-5 om krav til flimmer.**
3. **Celsa Armeringsstål AS plikter å utarbeide en tiltaks- og fremdriftsplan for å etterkomme punkt 2 i dette vedtak. Planen skal være RME i hende innen 2. oktober 2025 for godkjenning.**

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 30. april 2025

Per Conradi Andersen
Nemndsleder

Edna Grepperud
Nemndsmedlem

Morten Sundt
Nemndsmedlem

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur